

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 26.	Utgitt 4 juli.	1928
---------	----------------	------

Lov om forandring i lov om ulykkesforsikring 22 juni.
for industriarbeidere m. v. av 13 august 1915 Nr. 6.
med tilleggslover.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 11 juni
1928 sålydende:

I.

Til § 1 føies som nytt ledd efter 1. ledds nr. 12 følgende:

Med ulykke likestilles visse bedriftssykdommer, hvorom
Kongen fastsetter nærmere bestemmelser.

II.

Paragraf 25 skal lyde:

Når erstatningsberettiget person tar bopel utenfor riket,
bortfaller enhver rett til erstatning. Tar han innen 20 år
atter bopel i riket og han fremsetter krav om det, skal han
dog være berettiget til å nyte årlig erstatning, såfremt han
er norsk statsborger eller statsborger i land som nevnt neden-
for i 4. ledd. Erstatningen løper i så fall fra det tidspunkt
da kravet fra den tilbakevendte blir fremsatt for Riksfor-
sikringsanstalten.

Hadde den erstatningsberettigede bopel utenfor riket da
ulykken hendte, blir hans invaliderente — når den er endelig
fastsatt — eller mulig livrente til de efterlatte å utløse med
en pengesum én gang for alle. Pengesummen skal svare til 50
pct. av rentens kapitalverdi, beregnet efter de kapitaliserings-
faktorer som til enhver tid gjelder for ulykkesforsikringen
for industriarbeidere m. v.

En utlending eller hans efterlatte som ikke bodde i
riket da ulykken hendte, har intet erstatningskrav.

Bestemmelsen i foregående ledd gjelder ikke for stats-
borgere i land, som har tiltrådt det konvensjonsutkast som
blev vedtatt på Den internasjonale arbeidskonferanse i Genf
i 1925 om like rett for innenlandske og utenlandske arbei-
dere til å få skadebot for ulykker. Heller ikke gjelder
bestemmelsen for statsborgere i land, som Kongen inngår
avtale om gjensidighet med. Gjensidighetsavtalers innhold er
ubundet av reglene i 1. og 2. ledd i denne paragraf.

- 22 juni. Utbetaling til renteberettiget person ophører, når og
 Nr. 6. så lenge han avsoner frihetsstraff av lengre varighet enn 1 måned, eller i lengre tid enn 1 måned hensitter i nogen tvangs- arbeids- eller forbedringsanstalt. Har han hustru eller barn under 15 år å forsørge, tilkommer det henne og vedkom- mende barn de rentebeløp som således faller bort.

III.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra samme tid opheves lovens § 5, 4. ledd, som lyder så: «En utlendings efterlatte som, da ulykken skjedde, ikke bodde i landet, har intet erstatningskrav.»

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 juni 1928.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

- 22 juni. **Lov** om innførsel av apotekvarer samt om han-
 Nr. 7. del med gifter, farmasøitiske spesialpreparater og en del andre varer.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 11 juni 1928 sålydende:

§ 1. Varer som er gjenstand for apotekenes enehandel i detalj, må ikke innføres av andre enn

- a. bestyrere av apotek,
- b. fabrikanter og håndverkere,
- c. bestyrere av videnskapelige anstalter og laboratorier,
- d. handelsberettigede,
- e. personer som dertil av Kongen måtte erholde særskilt tillatelse.

For de under litra b og c nevnte personers vedkom- mende kan innførsel kun finne sted, forsåvidt de innførte varer skal anvendes i deres bedrift eller til bruk i de av dem bestyrte anstalter. De av dem innførte varer må ikke avhendes eller på annen måte overlates andre til benyttelse.

Handelsberettigede kan kun innføre apotekvarer i den utstrekning, hvori de efter handelslovgivningen kan utselge sådanne varer.

§ 2. Kongen kan gi nærmere forskrifter med hensyn til innførselen av apotekvarer og fastsette de forsiktighets- regler som blir å iaktta, så vel ved opbevaring av gifter og

lægemidler hos forhandlere og forbrukere som ved forhand- 22 juni.
ling av gifter, derunder innbefattet regler om hvilke attester Nr. 7.
der ved kjøp skal fremskaffes og om hvem der skal utfer-
dige disse.

§ 3. Overdreven eller misvisende reklame av lægemidler er forbudt. Kongen eller den han bemyndiger, kan helt forby avertering av et enkelt lægemiddel eller av grupper av lægemidler eller andre stoffer som falbys som tjenlig til å læge eller forebygge sykdom, når sådant forbud anses gagnlig av almene hensyn.

Uten spesiell tillatelse av Kongen eller den han bemyndiger, er det forbudt å avertere eller ved tekst eller bilder å gjøre reklame for bandasjer, elektriske belter eller andre apparater som tilskrives medisinske virkninger.

Det er forbudt i aviser eller tidsskrifter å innta eller på annen måte utbrede bekjentgjørelser, hvori opfordres til innførsel av apotekvarer i strid med denne lovs § 1, eller som i øvrig strider mot bestemmelsene i denne lov eller i de forskrifter som utferdiges i henhold til loven.

§ 4. Farmasøitiske spesialpreparater kan ikke bringes i handelen eller selges uten at tillatelse dertil på forhånd er gitt for vedkommende preparat overensstemmende med forskrifter som Kongen fastsetter.

Tillatelsen gis på grunnlag av en bedømmelse av preparatets navn, art, sammensetning, innholdsstoffenes renhet og kvalitet, pris, etikett, bruksanvisning, foreslått reklame og avertering av enhver art. Det må særlig tas hensyn til preparatets medisinske berettigelse, at prisen ikke står i misforhold til verdien og til at reklame og avertering ikke skjer på en svindelaktig eller upassende måte.

Tillatelse kan i almindelighet ikke gis for preparater som med hensyn til sammensetning helt eller hovedsakelig svarer til noget preparat som er optatt i nu eller tidligere gjeldende norske farmakopøer eller i almindelig tilgjengelige farmasøitiske håndbøker.

Tillatelsen kan gis for en bestemt tid.

Tillatelsen faller bort, når nogen av de for tillatelsen opstilte krav senere ikke oppfylles.

All avertering og reklame for ikke tillatte spesialpreparater er forbudt.

Utgiftene ved kontroll og undersøkelse m. v. av farmasøitiske spesialpreparater blir i almindelighet å dekke ved avgifter på vedkommende preparater overensstemmende med forskrifter som Kongen fastsetter.

§ 5. Ved et farmasøitisk spesialpreparat forstås i denne lov et lægemiddel som bringes i handelen i en for den

22 juni enkelte forbruker bestemt pakning som er nærmere kjenne-
Nr. 7. tegnet ved sin form og innholdets mengde.

Som farmasøitisk spesialpreparat anses ikke:

1. sådant lægemiddel tilvirket ved norsk apotek, når det selges til forbrukeren bare fra tilvirkerens eget apotek,
2. sådant lægemiddel bestående av et kjemisk ensartet stoff eller av flere sådanne stoffer i doserte former, når det ikke inneholder mer enn én virksom bestanddel,
3. sera, vaksiner og andre bakteriologiske preparater som ikke er tilsatt lægemidler av annen art.

Kongen eller den han bemyndiger, avgjør i tvilstilfelle, om et lægemiddel skal betraktes som et farmasøitisk spesialpreparat etter denne lov.

§ 6. Overtredelse av denne lov eller av de med hjemmel av samme gitte forskrifter blir, forsåvidt tilfellet ikke går inn under nogen strengere straffebestemmelse, å straffe med bøter inntil kr. 5 000,00.

Stoffer som i strid med de i loven gitte eller i medhold av samme utferdigede bestemmelser forsøkes innført eller er blitt innført, forbrytes til fordel for statskassen. Departementet bestemmer, hvorledes der skal forholdes med forbrutte stoffer.

§ 7. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra samme tid opheves lov nr. 1 av 16 mai 1904.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 juni 1928.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

22 juni. **Lov om utførselsavgift av fiskehermetikk til**
Nr. 8. **fordel for fellesreklame og laboratorium for hermetikkindustrien.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 11 juni 1928 sålydende:

§ 1. Av all hermetisk henkokt brisling og sild (herunder også vårsild og storsild), som utføres fra riket, skal der erlegges en avgift av 15 øre for hvert antall av 100 esker eller del derav. Det, som avgiften innbringer, skal — med fradrag av utgiftene ved dens opkreving — fordeles mellom et fond til bestridelse av utgiftene ved fellesreklame i utlandet for norsk hermetikk og et fond til bestridelse av utgiftene ved driften av et kjemisk-teknisk laboratorium til

praktisk-videnskapelige undersøkelser og forsøk for hermetikk- 22 juni.
industrien. Nr. 8.

Kongen bestemmer fordelingen mellom disse to fonds.

Kongen kan treffe bestemmelse om, at avgiften helt eller delvis ikke blir å opkreve i sådant tidsrum, som han fastsetter.

§ 2. Avgiften opkreves av tollvesenet. For opkrevingen tilkommer der vedkommende tolloppbeørselsbetjent en godtgjørelse, som fastsettes av Kongen.

Avsenderens angivelse til utførsel av sådanne varer som her omhandlet pliktes avgitt på tro og love, hvorefter avgiften opkreves efter denne opgave. Opgaven må, hvis tollvesenet forlanger det, støttes ved konnossement eller annen bevislighet.

Når varen aktes utført landverts, angis den til utførsel på den i toll-lovgivningen for sjøverts utførsel bestemte måte.

§ 3. Forvaltningen av de i § 1 omhandlede fonds og anvendelsen av deres midler i de angitte øiemed foreståes under vedkommende regjeringsdepartements overtilsyn av et utvalg for hvert fond. Hvert utvalg skal bestå av 5 medlemmer, som opnevnes av Kongen for et tidsrum av 2 år. Dessuten er det kjemisk-tekniske laboratoriums leder selvskrevet medlem av utvalget for laboratoriefondet. I hvert utvalg skal 3 av medlemmene være næringsdrivende innen hermetikkbranchen. For de opnevnte medlemmer av utvalgene opnevnes der tillike på samme måte og for samme tid varamenn.

Nærmere bestemmelser om utvalgenes virksomhet fastsettes ved instruks av Kongen.

§ 4. Kongen eller den, han bemyndiger til det, gir de forskrifter, som for øvrig måtte anses nødvendige til gjennomførelse av denne lov.

§ 5. Overtredelse av de til betryggelse for avgiftens erleggelse gitte bestemmelser (jfr. den almindelige borgerlige straffelovs §§ 339 og 406) behandles på samme måte som bestemt for overtredelse av toll-lovgivningen.

§ 6. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra samme tid opheves lov av 27 juni 1924 om utførselsavgift til bestridelse av utgiftene ved fellesreklame i utlandet for norsk hermetikk.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 juni 1928.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

22 juni. **Kongelig resolusjon**, hvorved bl. a. bestemmes, at foranstående lov av 22 juni 1928 nr. 8 settes i kraft fra og med 1 juli 1928.

22 juni. **Lov om forandringer i lov om folkeskolen i**
Nr. 9. kjøpstædene av 26 juni 1889 med tilleggslover.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 15 juni 1928 sålydende:

§ 40, a i lov om folkeskolen i kjøpstædene av 26 juni 1889 med tilleggslover skal lyde:

Så mange av bystyret for 3 år valgte medlemmer som dette selv bestemmer. For medlemmene velges varamenn.

Valget foregår samme år som valget av represensanter til bystyret og foretas av det nyvalgte bystyre. Det gjelder for de 3 følgende kalenderår. For valget gjelder de samme regler som for formannskapsvalg, derunder også reglene om adgang til forholdstallsvalg. Enhver som har gjort tjeneste i 3 år, kan nekte å ta imot valg for de 3 neste.

Er antallet av varamenn eller av en gruppes varamenn blitt utilstrekkelig, kan bystyret ved flertallsvalg velge en eller flere faste eller midlertidige varamenn i tilfelle innen vedkommende gruppes midte.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 juni 1928.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

22 juni. **Lov om forandring i 1) lov om kommunestyre**
Nr. 10. på landet og 2) lov om kommunestyre i byene, begge av 30 september 1921 med senere tilleggslover.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 15 juni 1928 sålydende:

I lov om kommunestyre på landet av 30 september 1921 med tilleggslover av 12 mai 1922 og 10 juli 1925 foretas følgende forandringer:

§ 7, punkt 1, første avsnitt, skal lyde: Utelukket fra å velges til formann er lensmenn og alle som har regnskap å avlegge til kommunen.

§ 8, tredje avsnitt, skal lyde: Valget foregår som for- 22 juni.
holdsvalg, hvis noget medlem krever det. I så fall får bestem- Nr. 10.
melsene i loven om kommunevalg § 13, post I, litr. b, c og
e, § 29, post 2—4, § 33, fjerde ledd samt §§ 34 og 35 til-
svarende anvendelse. Dog skal den i disse bestemmelser inne-
holdte begrensning av adgangen til kumulasjon ikke gjelde
ved listens opstilling.

I lov om kommunestyre i byene av 30 september 1921
med tilleggslover av 2 juni 1922 og 10 juli 1925 foretas
følgende forandringer:

§ 6, tredje ledd, skal lyde: Valget foregår som forholds-
valg, hvis noget medlem krever det. I så fall får bestemmel-
sene i loven om kommunevalg § 13, post I, litr. b, c og e,
§ 29, post 2—4, § 33, fjerde ledd, samt §§ 34 og 35 til-
svarende anvendelse. Dog skal den i disse bestemmelser inne-
holdte begrensning av adgangen til kumulasjon ikke gjelde
ved listens opstilling.

§ 7, første avsnitt, skal lyde: Utelukket fra å velges til
formann er lensmenn og alle som har regnskap å avlegge til
kommunen eller som har å revidere kommunalt regnskap.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 juni 1928.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

Lov um brigde i lov um ulukketrygding for 22 juni.
fiskarar frå 10 desember 1920 med tilleggslover. Nr. 11.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 15 juni
1928 sålydende:

I.

Etternemnde paragrafar i lov um ulukketrygding for
fiskarar frå 10 desember 1920, jfr. tilleggslover frå 17 juli
1925 og 4 juli 1927, skal heretter lyda so:

§ 6. Når ei ulukke hev ført med seg lekamsskade, skal
Rikstrygdeverket gjeva fri sjukevøling, so lenge det trengst,
frå den dagen den skadde skriftleg melder frå til Rikstrygde-
verket um ulukka. Rikstrygdeverket hev rett til i staden å
gjeva kur og røkt på sjukehus.

Bur den skadde saman med ektemake, born eller andre
skyldfolk, kann han ikkje leggjast inn på sjukehus minder
han samtykkjer i det. Dette gjeld likevel ikkje dersom skaden

22 juni. etter sitt slag sett krav til vøling eller røkt som, etter det Nr. 11. lækjaren skynar, ikkje kann stettast i heimen. Retten til sjukevøling eller til kur og røkt på sjukehus fell burt, um den skadde nektar å retta seg etter eit lovleg vedtak um å leggja han inn på sjukehus eller um han der gjer grovt brot på fyresegner som lækjaren hev gjeve, eller um han ber seg soleis åt at han må visast burt frå sjukehuset fyrr han er lækt.

Hev den skadde invalidrente etter denne lovi eller etter lov um ulukketrygding for sjømenner eller for industriarbeidarar, kann renta dragast inn for den tidi han ligg på sjukehus.

Gjeng den skadde inn under sjuketrygdingi, gjev sjukekassa hjelp, i samsvar med reglane i lovi um sjuketrygding.

Hev ei ulukke, når lækjingskuren er slutt, ført med seg mein som gjer at den skadde hev tapt arbeidsevna heilt ut, gjev Rikstrygdeverket ei livrente som vert rekna til 60 pst. (heilrente) av arbeidsfortenesta hans, eller ei tilsvarende lut av heilrenta, um han berre hev mist noko av arbeidsevna. Hev han mist mindre enn $8\frac{1}{3}$ pst. av arbeidsevna hev han ingen rett til skadebot.

Er livrenta, når ho endeleg er fastsett (jfr. § 15 2dre leden), mindre enn 12 pst. av arbeidsfortenesta, skal Rikstrygdeverket ein gong for alle betala henne ut med ein sum som svarar til 3 års rente.

§ 10. For kvar kommune skal det innan 1 desember kvart år setjast upp og leggjast ut manntal yver dei folk som er nemnde i § 1 og som bur i kommunen og er yver 15 år. Kommunen syter for manntalet som gjeld for neste alnakeåret. Manntalet frå fyrrre året leg dei til grunn.

Er nokon med urette innförd i manntalet eller ikkje medteken, kann han krevja at han vert sletta eller innförd, dersom han gjer det innan 31 desember same året.

For dei som er innförde i manntalet, gjeld trygdingi for alnakeåret.

Dessutan skal det vera høve for folk som fyller vilkåri etter § 1, til å krevja til kvar tid at dei vert upptekne i manntalet mot, at dei samstundes legg premien. I so fall vert premien rekna frå fyrst i det kvartalet då dei melder seg inn. For dei gjeld trygdingi frå innmeldingsdagen og ut alnakeåret.

Nektar kommunen nokon som krev innføring i manntalet, å taka han upp, held han uppe den retten han måtte ha etter denne lovi, når han innan 14 dagar etter nektingi er meld, hev spursmålet inn til prøving etter reglane i § 5. Den same ankeretten hev den som ikkje vert sletta av manntalet, når han krev det.

Berre dei som er upptekne i manntalet, går inn under 22 juni. trygdingi etter denne lovi. Men vedkomande departement Nr. 11. kann fastsetja etter søknad at trygdingi skal gjelda den som ikkje hev vorte innført i manntalet av grunnar som han etter tilhøvi ikkje kann reknast for å vera skuld i sjølv. Når skadebot vert utbetala etter ei slik trygding, skal trygdepremiem dragast ifrå.

I samhøve med manntalet skal skattekrekvjaren i kommunen krevja inn for kvart år premiepartane (jfr. § 13) hjå dei som er plikttrygda, saman med dei kommunale skattane um dei so ynskjer. Kommunen kann driva inn desse premiane med panting. Dessutan er arbeidsherren ansvarleg for premiar som folk i hans arbeid eller teneste skal leggja, og han kann draga premiesumen ifrå i løni. Som arbeidsherre etter denne lovi vert òg rekna skiper på farty under 50 bruttoregister tonn, hovudsmann på fiskarbåt og notbas for notbruk. Kommunen er ansvarleg for at premien for alle manntalsførde kjem inn til tilsynsmannen til Rikstrygdeverket, for dei som er plikttrygda, innan 15 august, og for dei som er upptekne i manntalet friviljukt, innan året er ute. Av premie som kjem inn for seint, legg kommunen 5 pst. årleg rente frå forfallsdagen.

At premien vert lagt for seint eller ikkje betala, hev ikkje noko å segja for den retten som den som er plikttrygda, hev etter denne lovi.

For innkrevjing av dei premiepartane, som trygdetakarene skal betala for arbeidet med manntalet og trygdingi og for tap på premien, skal kommunen ha 2 pst. av desse premiepartane.

Av manntalet sender kommunen ei rettkjend avskrift til tilsynsmannen innan 15 januar det neste året. Dei som vert innførde seinare i året, skal meldast til tilsynsmannen etter kvart som dei vert manntalsførde.

§ 12. Skadebot og andre utgifter ved denne trygdingi skal svarast med premiar som vert fastsette so at kapital vert upplagd for det ansvaret som dei reknar ut at Rikstrygdeverket hev etter denne lovi.

§ 18. Jordferdskostnad skal betalast snarast råd er etter avferdi.

Invalidrentor til dei skadde eller livrentor til folket deira som lever etter, vert utbetala fyreåt for kvar månad, eller for kvart kvartal når Rikstrygdeverket synest det høver best. Dersom vedkomande døyr i den månaden eller det kvartal han hev fenge renta for, eller ho fell burt i denne tid av nokon annan grunn, er han ikkje skyldig å betala tilbake det som er motteke for mykje.

- 22 juni. § 22. Reise som lækjar gjer på grunn av ei ulukke som
 Nr. 11. gjeng inn under denne lovi, vert rekna som reise i offentlig-
 ærend, likevel so at ein fylgjer den instruksjen som til kvar
 tid er fastsett etter § 16, 1, A, a i lovi um sjuketrygding
 når det gjeld å byta skyssgodtgjersla på fleire reiser.

II.

Denne lovi tek til å gjelda frå den tid Kongen fastset —
 seinast 1 november 1928. Brigdet i § 10 tek til å gjelda
 med ein gong.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
 og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 juni 1928.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

22 juni. **Lov om endringer i lov om sykeforsikring**
 av 6 august 1915 med tilleggslover.

Nr. 12.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 15 juni
 1928 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om sykeforsikring av 6
 august 1915 med tilleggslover av 15 juni 1917, 23 juli 1918,
 10 desember 1920, 16 februar 1923, 17 juli 1925, 1 juli
 1926 og 3 juni 1927 skal lyde så:

§ 1, nr. 3. Undtatt fra forsikringsplikt er likeledes:

- a) den hvis arbeids- eller tjenesteforhold ikke ifølge for-
 holdets natur kan få en varighet av 6 dager eller der-
 over. Arbeidstiden behøver ikke å være sammenhen-
 ggende og heller ikke å utgjøre hele dagsverk for å
 betinge forsikringsplikt,
- b) den som kun tilfeldig eller midlertidig er sysselsatt
 med lønnet arbeide for en annen, når vedkommende
 har sitt hovederhverv i selvstendig ikke forsikrings-
 pliktig virksomhet,
- c) den hvis arbeids- eller tjenesteforhold alene omfatter
 bistilling med en inntekt som ikke overstiger kr. 300,00
 om året.

§ 4. Efter forslag av Riksforsikringsanstalten eller
 vedkommende kretssykekassestyrer kan Kongen bestemme,
 at den i § 1, 3 a opstilte undtagelse fra forsikringsplikt
 sløifes for enkelte arbeidsarters vedkommende i visse di-
 strikter eller hele riket.

§ 6 nr. 3 og 4.

22 juni.

Nr. 12.

3. Ophører forsikringsplikten på grunn av svangerskap i løpet av de siste 8 uker før nedkomsten, forblir vedkommende stående som medlem uten premie inntil utløpet av den tid, for hvilken sykepenger (barselpenger) kan oppebæres.

4. Hvis et pliktig medlem av en kretssykekaske blir arbeidsløs vedblir han dog å være medlem av kassen en uke uten premie, regnet fra den i punkt 1 nevnte sluttfrist, såfremt han umiddelbart forut har vært medlem av nogen kretssykekaske uavbrutt minst 3 måneder.

§ 9 nr. 1, 3, 4, 5 og 6.

1. Når en person ved tiltredelse av et arbeids- eller tjenesteforhold blir eller kan antas å bli forsikringspliktig (§ 1), skal arbeidsgiveren, såfremt han ikke har visshet for, at forsikringsplikten på annen måte er oppfylt, innmelde vedkommende i kretssykekassen for den krets, hvortil arbeidsstedet hører.

Såfremt et pliktig medlem av en kretssykekaske for samme arbeidsgiver midlertidig utfører arbeide innen en annen kretssykekasses område, forblir han medlem av den første kaske, dog ikke over et år.

Hvis en virksomhet etter sin art utstrekker sig over steder liggende innen forskjellige kommuner, eller hvor forholdene for øvrig tilsier det, kan forsikringen etter Riksforsikringsanstaltens bestemmelse skje i en annen kretssykekaske enn arbeidsstedets.

Som arbeidssted for de etter loven forsikringspliktige, som er fast beskjeftiget ombord på skib (jfr. § 1, 2 b), anses det sted, hvor den bestyrende reder har sitt forretningskontor.

Som arbeidssted for de som lønnsarbeidere beskjeftigede fiskere anses det sted, hvor arbeidsgiveren har sitt forretningskontor, eller, såfremt han intet sådant har, hans bosted.

Undtagelse fra ovenstående bestemmelser om arbeidsstedet for forsikringspliktige, som er fast beskjeftiget ombord på skib, og fiskere, kan dog skje etter overenskomst mellem arbeidsgiveren og de pågjeldende kretssykekasser. Kan enighet ikke opnåes, avgjøres saken med endelig virkning av Riksforsikringsanstalten.

3. Kretssykekassen kan — om den dertil finner grunn — la den forsikringspliktige og hans bipersoner (§ 16) undersøke av en av kretssykekassen dertil anvist læge for å få bragt på det rene, hvorvidt vedkommende lider av en allerede bestående sykdom eller mangel,

22 juni.
Nr. 12.

der efter § 17,1 ikke berettiger til understøttelse. Undersøkelsene må i tilfelle betales av kretssykekassen.

4. Skriftlig innmeldelse til en kretssykekasse, ledsaget av opplysninger om inntekt m. v. efter en av Riksforsikringsanstalten fastsatt eller godkjent formular samt i tilfelle av sykekassebok (jfr. § 8), blir å besørge snarest mulig, men senest innen 5 dager, efterat vedkommende har tiltrådt arbeidet eller tjenesten; dog kan der for landdistriktene i statuttene fastsettes en lengere frist.

Er innmeldelse forsømt, plikter arbeidsgiveren å dekke alle kassens utgifter efter denne lov ved den forsikringspliktiges og hans bipersoners (§ 16) sykdom opstått efter forsikringsplikstens inntreden, men før innmeldelse er skjedd.

Arbeidsgiverens ansvar skal dog i alle tilfelle være begrenset til et samlet beløp av kr. 300. Premien betales allikevel fra og med den uke i hvilken forsikringsplikten er begynt.

5. På samme måte og med samme frist har arbeidsgiveren å anmelde for vedkommende sykekasse, når en forsikret person uttrer av hans tjeneste eller når forsikringsplikten av annen grunn ophører (jfr. § 1,2).

Er sådan utmeldelse forsømt, plikter arbeidsgiveren å utrede de på medlemmet og på ham selv som arbeidsgiver fallende premieandeler for tiden fra forsikringens ophør (§ 6,1) inntil utmeldelse skjer, dog ikke lenger enn til kretssykekassen ved avregning efter § 32,1 er kommet til kunnskap om forsikringens ophør. Forpliktelsen bortfaller dog fra den tid, vedkommende bevislig er indtrådt som pliktig eller frivillig medlem av en kretssykekasse eller godkjent sykekasse.

6. Arbeidsgiveren har senest innen 1 uke å anmelde enhver forandring i et pliktig medlems inntekts- og arbeidsforhold, som han er blitt bekjent med, og som medfører den forsikredes overflytning til en annen inntekts- eller risikoklasse (jfr. § 14, 1 og 6).

Kretssykekassen kan dog — om den dertil finner grunn — til enhver tid selv innhente de for sådan mulig overflytning fornødne opplysninger.

Forsåvidt rettidig anmeldelse av sådanne forandringer undlates, og kassen som følge herav utbetaler sykepenger efter en annen inntektsklasse enn den, medlemmet skulde være overflyttet til, plikter arbeidsgiveren å erstatte kassen eller medlemmet forskjellen.

§ 10.

22 juni.

Nr. 12.

1. Enhver person over 15 år, som ikke inngår under undtagelsesbestemmelsene i § 1, 2 b—d, har rett til å bli forsikret etter denne lov som frivillig medlem av kretssykekassen på sitt hjemsted på følgende vilkår:
 - a. Hans samlede årlige inntekt, sammenlagt med hans ektefelles, må ikke overstige en grense som Kongen fastsetter. I tilfelle av tvist om grensen er overskredet eller ikke, legges siste endelige skatteligning til grunn for avgjørelsen.
 - b. Han må på forlangende ved attest fra en av kretssykekassen dertil anvist læge godtgjøre, at han og hans bipersoner (§§ 15 og 16) er ved god helbred, således at der ikke påføres kassen nogen særlig risiko. Befinnes sådan risiko å være tilstede hos nogen av bipersonene, kan vedkommende biperson undtas fra forsikringen. Undersøkelsen må i tilfelle betales av kretssykekassen.
 - c. Han og hans bipersoner får ikke ydelser etter denne lov for sykdom, som inntreffer i de 6 første uker etter inntredelsen i kretssykekassen og er heller ikke berettiget til å nyte godt av den lægehjelp for medfødte misdannelser som omhandles i § 16, 4 før 6 måneder etter inntredelsen i kretssykekassen.
 - d. Forsåvidt hans alder ved innmeldelsen overskrider 50 år, må han betale tilleggspremie for tiden tilbake til det fylte 50de år. Fra denne tid blir dog å trekke det tidsrum, hvori han kan godtgjøre å ha stått som medlem av nogen kretssykekasse eller godkjent sykekasse etter det fylte 50de år.
2. Undtagelse fra de i litra b og c fastsatte betingelser kan skje for pliktig medlem, hvis forsikringsplikt opphører etterat han har stått som medlem av en kretssykekasse (eller godkjent kasse) uavbrutt i de siste 3 måneder, såfremt andragende om forsikringens fortsettelse som frivillig etter nærværende paragraf innsendes senest en uke etter forsikringspliktens opphør.
3. Forandrer medlemmet hjemsted, overføres hans forsikring uten hensyn til betingelsene i 1ste ledd litra b. c. og d., til den nye kretssykekasse fra utløpet av den tid, for hvilken premie er betalt.

Det samme gjelder medlem av godkjent sykekasse, som forandrer hjemsted og ønsker å overføre sin forsikring til kretssykekassen på det nye hjemsted, når dertil er adgang efter reglene i § 54, 3—5.

22 juni. § 11. Andragende om optagelse som frivillig medlem
 Nr. 12. i henhold til § 10 innsendes skriftlig og skal ledsages av aldersattest, opplysning om inntekt samt andre fornødne bevisligheter, efter en av Riksforsikringsanstalten fastsatt eller godkjent formular. Kassen har snarest mulig å treffe avgjørelse om andragendet og derefter uten opphold å underrette vedkommende om avgjørelsen, samt om hvilken inntekts- og risikoklasse han blir å henføre til. Innvilges andragendet, blir han medlem av kassen fra og med den dag, på hvilken den i § 12, 1 nevnte forskuddspremie samt — i tilfelle — tilleggspremien (§ 10 d) er betalt.

Innvilges andragendet ikke, men ansøkeren efter påanke (jfr. § 66, 1 c.) kjennes forsikringsberettiget, regnes han som medlem fra og med den dag, da kassen mottok innmeldelsen. Dog skal han i så fall innbetale mulig efter-skuddspremie og den løpende forskuddspremie samt mulig tilleggspremie innen 1 uke, efterat han har mottatt med-delse om kjennelsen.

§ 13 nr. 2 og 3.

2. Overstiger det frivillige medlems inntekt den for ham gjeldende inntektsgrense, ophører den frivillige forsikring fra et nærmere av kretssykekassen fastsatt tidspunkt.
3. Inntreter et frivillig medlem i forsikringspliktende arbeids- eller tjenesteforhold, blir den frivillige forsikring fremdeles gjeldende, så lenge forskuddspremie innbetales.

§ 14, nr. 1, 2, 3, 5 og 6.

1. Ethvert medlem blir av kretssykekassen i henhold til foreliggende opgaver og opplysninger å henføre til den inntektsklasse som hans årlige arbeidsinntekt betinger efter nedenstående tabel, samt til den risikoklasse (§ 31, 3), hvortil han hører.

Klasse:	Årlig arbeidsinntekt:
0	0—300 kr.
1	over 300 kr.— 600 »
2	» 600 » —1 000 »
3	» 1 000 » —1 500 »
4	» 1 500 » —2 100 »
5	» 2 100 » —2 800 »
6	» 2 800 »

Personer, som tilhører nogen av klassene 1—6 og som er uten forsørgelsesplikt, blir å henføre til den inntektsklasse som ligger nærmest under den som deres årlige arbeidsinntekt betinger, dog ikke lavere enn i klasse 1.

2. Til klasse 0 blir også å henregne:

22 juni.

Nr. 12.

- a) Personer som går inn under lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918, dersom de har sin hovedstilling i det offentliges tjeneste og for hvem loven er satt i kraft. Det samme gjelder lærere og lærerinner, som tilhører en vikarkasse eller som er sikret fri vikar etter lov om høiere almenskoler.
- b) Personer ansatt i stats-, kommunal- eller fylkeskommunal tjeneste og som ikke går inn under lov om offentlige tjenestemenn eller for hvem loven ikke er satt i kraft, når de under sykdom er sikret full lønn i minst 3 måneder. Vedkommende departement kan bestemme at det samme skal gjelde personer ansatt i andre offentlige innretninger når de er ansatt på vilkår som nevnt i foregående punktum.

3. Den del av arbeidsinntekten som består i naturalydelse omsettes etter kretssykekassens skjønn i penger etter de på stedet gjengse gjennomsnittspriser.

5. Såfremt kretssykekassen finner at der ikke foreligger tilstrekkelige opplysninger om arbeidsinntektens størrelse fastsettes denne ved skjønn av kretssykekassen.

6. Overflytning av pliktig medlem fra en inntekts- eller risikoklasse til en annen skal — sålenge vedkommende er i tjeneste hos samme arbeidsgiver — skje straks kretssykekassen mottar opplysninger som betinger en slik overflytning (jfr. § 9, 6).

Overflytning av frivillige medlemmer skjer efter derom i statuttene fastsatte regler.

§ 15.

1. Til medlemmet selv skal kretssykekassene yde følgende understøttelser:

- a) Godtgjørelse for læge- og jordmorhjelp efter tariffer (med instruks) som fastsettes av Kongen:
Forandringer i eller tillegg til disse tariffer for enkelte kasser, kan gjøres av Kongen.

Tannutrekning regnes ikke som lægehjelp.

Skyldes sykdommen en beskadigelse ved driftsulykke, som ifølge loven om ulykkesforsikring for arbeidere i fabrikker m.v. berettiger til skadebot, skal kretssykekassen yde de lægemidler som lægen finner fornødne til skadens behandling (jfr. § 20).

- b) Forsåvidt sykdommen medfører arbeidsudyktighet, en pengehjelp (sykepenges) pr. dag utgjørende for

1ste klasse	kr. 0,80
2den klasse	» 1,40

22 juni.
Nr. 12.

3dje klasse	kr. 2,10
4de klasse	» 2,80
5te klasse	» 3,60
6te klasse	» 4,00

Til medlemmer av klasse 0 betales ikke sykepenger.

Arbeidsudyktig etter nærværende lover en forsikret, når sykdommen har medført at han helt har mistet arbeidsevnen eller lægen erklærer at helbredelse gjør det nødvendig at han helt avholder sig fra arbeide.

Er den forsikrede ikke helt arbeidsudyktig etter foregående ledd, kan kretssykekassen tilstå halve sykepengen. Nærmere regler herom gis i statuttene.

Sykepengene skal sammen med betaling som vedkommende måtte oppebære for annet arbeide under sykdommen eller sammen med sykepengen, som han mottar fra mulig privat sykeforsikring, ikke utgjøre mer enn 90 pct. av hans virkelige arbeidsinntekt ved sykdommens begynnelse. Herunder kommer ikke i betraktning sådanne tilfelle, hvor en forsikret uten ydelse av arbeide har rett til full lønn under sykdom (jfr. § 24, 3).

- c. Ved kvinnelig medlems nedkomst, foruten godtgjørelse for jordmorhjelp som nevnt i litra a, skyssutgifter heri ikke innbefattet, sykepengen (barselpenger) i 6 uker, regnet fra og med nedkomstdagen, samt de siste 2 uker før denne. Barselpengene utgjør det samme som sykepengen etter litra c, dog skal de for medlemmer av 0te klasse være kr. 30,00. Disse ydelser er betinget av, at hun i de 10 siste måneder før nedkomsten har vært medlem av en kretssykekasse. Kortere avbrytelser i de 10 måneder kommer ikke i betraktning. Herom skal i statuttene inntas nærmere bestemmelse.

Inntreffer sykdom, ydes istedenfor barselpenger de samme understøttelser som under andre sykdomstilfelle, dog ikke mindre enn de i foregående ledd fastsatte ydelser.

- d) Bidrag til begravelsesomkostninger kr. 75,00 dog ikke for personer, for hvem Riksforsikringsanstalten etter gjeldende lovgivning plikter å yde begravelshjelp. Riksforsikringsanstalten kan forlange, at kretssykekassen i dette tilfelle utbetaler begravelshjelpen mot refusjon.

2. Skyssgodtgjørelse for lægers reiser i sykdomstilfelle som kassen betaler godtgjørelse for utredes av kretssykekassen direkte til lægen, forsåvidt patienten ikke har

vært istand til å innfinne sig hos ham. Nødvendig reise 22 juni.
av forsikret til læge eller sykehus betales av kassen Nr. 12
forsåvidt befordringen ikke med rimelighet kan skje
med egne eller husbonds befordringsmidler.

De nærmere regler om skyssgodtgjørelsen — der-
under om fordeling av skyssutgiftene på flere forret-
ninger — gis av Kongen i de instruksjer som blir
fastsatt etter denne paragrafs 1, a.

I en kretssykekasses statutter kan inntas bestem-
melse om, at skyssgodtgjørelse til jordmor skal inngå
under jordmorhjelp.

3. En kretssykekasse kan med Riksforsikringsanstaltens
samtykke slutte kontrakt med læger og jordmødre
om ydelse av læge- og jordmorhjelp etter denne lovs
paragrafer 15 og 16.

Til rettledning for kretssykekassene skal der av
vedkommende departement oppstilles direktiver for så-
danne kontrakters innhold.

Når der mellem en kasse og en læge eller en jord-
mor er sluttet kontrakt som er godkjent, har lægen
eller jordmoren intet rettskrav på godtgjørelse av
de forsikrede for ydet læge- eller jordmorhjelp.

§ 16. For et medlems ektefelle (hustru eller mann)
og for barn og pleiebarn under 15 år, som forsørges av
medlemmet, hvilke i nærværende lov benevnes bipersoner,
skal kretssykekassene yde følgende understøttelser:

1. Godtgjørelse for lægehjelp som nevnt i § 15, 1 a.
2. Bidrag til begravellesomkostninger med kr. 75 for ekte-
felle og kr. 50 for barn og pleiebarn.
3. Til hustru som ikke selv er medlem, ydes ved ned-
komsten godtgjørelse for jordmorhjelp som nevnt i
§ 15, 1 a, skyssutgifter heri ikke innbefattet, samt i
barselpenger kr. 30. Disse ydelser er betinget av, at
hennes ektefelle før nedkomsten har vært medlem
av en kretssykekasse i sådan tid som for kvinnelig
medlem i § 15, 1 c bestemt.
4. For barn og pleiebarn under 7 år, som forsørges av
medlemmet, kan der ydes lægehjelp for medfødte mis-
dannelser (klumpfot, hofteladdsluksasjon, hareskår,
åpen gane o. lign.), hvis helbredelse på et tidlig tids-
punkt har vesentlig betydning for barnets senere liv.
Behandlingen overtas av den kretssykekasse, hvori
barnets forsørger ved behandlingens begynnelse står
og ydes uansett begrensningen i § 17, 1.

§ 17.

1. Sykdommer, inntrådt i tidsrum, hvori vedkommende

22 juni.
Nr. 12.

ikke har vært sykeforsikret i nogen kretssykekaske eller godkjent sykekaske, berettiger ikke til understøttelse efter nærværende lov, medmindre sykdommen kan sies å ha vært symptomfri i minst et år. I så fall blir den å betrakte som ny sykdom.

Sykdommer som inntreffer før medlemskap som pliktig forsikret har varet i 14 dager, berettiger ikke til sykepenger, medmindre det godtgjøres, at vedkommende umiddelbart forut har vært medlem av nogen annen kasse i minst tilsvarende tid.

2. Hvor et medlem under sykdom går over fra en kretssykekaske til en annen påhviler den videre understøttelse den nye kasse, forsåvidt ikke vedkommende på nevnte tidspunkt oppebærer sykepenger eller barselpenger eller ligger på sykehus. I siste fall påhviler den videre understøttelse den gamle kasse så lenge sykepenger etc. fortvarende ydes.

3. Kretssykekassenes forpliktelser til å yde de i § 15, 1 a, jfr. § 16, omhandlede understøttelser, omfatter ikke de tilfelle, i hvilke behandling eller forpleining for offentlig regning finner sted i henhold til lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 eller lov angående sinnssykes behandling og forpleining av 5 juni 1925 eller lov angående særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 eller sjømannsloven. Når der i sådant tilfelle ydes et medlem forpleining for offentlig regning, finner reglene i § 18, 3 tilsvarende anvendelse med hensyn til sykekassens plikt til å yde familiepenger. Det offentliges utlegg til sådan behandling og forpleining kan ikke kreves erstattet av medlemmet, forsåvidt angår det tidsrum, i hvilket behandlingen og forpleiningen vilde ha påligget sykekassen, om sykdommen hadde vedkommet denne.

I de tilfelle, hvor det påligger det offentlige å overta utgiftene, skal disse overtas fra sykdommens begynnelse.

4. I kommuner med kommunale læger eller jordmødre, som har å yde fri lægehjelp eller jordmorhjelp til kommunens innvånere, bortfaller lægehjelp eller jordmorhjelp efter §§ 15 og 16 fra den tid, Riksforsikringsanstalten efter forslag fra kassens styre bestemmer. § 18.

1. Istedenfor de i §§ 15, 1, a—c og 16, 1, 3 og 4 fastsatte ydelser kan der ydes den forsikrede fri kur og pleie på offentlig sykehus eller dermed likestillede kuranstalter og på offentlige fødselshjem, såfremt be-

handling i hjemmet ikke forsvarlig kan skje. Hvis nogen innlegges på andre enn offentlige sykehus, hefter ikke kassen for de utgifter, som måtte overstige hvad behandlingen vilde ha kostet ved distriktets offentlige sykehus. Herfra undtas tilfelle, hvor øieblikkelig innleggelse var nødvendig og billigere sykehusbehandling ikke kunde skaffes. De nærmere regler herom fastsettes i statuttene.

22 juni.
Nr. 12.

2. Ifall den syke uten hjemmel i gjeldende lov nekter å etterkomme en kretssykekasses beslutning om innleggelse på sykehus, bortfaller enhver understøttelse for ham personlig, men sykepengen kan i tilfelle, som nedenfor under avsnitt 3 bestemt, ydes hans familie.

Nekter en barselkvinne uten rimelig grunn å etterkomme en kretssykekasses beslutning om innleggelse på fødselshjem, kan kretssykekassen beslutte, at enhver understøttelse til henne og hennes familie bortfaller.

3. Under opphold på sykehus bortfaller de i § 15 fastsatte sykepenge, men hvis den syke har ektefelle, eller der sammen med ham bor personer, hvis underhold medlemmet bestrider og efter loven plikter å bestride, skal der ydes disse en pengehjelp (familiepenge) beregnet av de i § 15 fastsatte sykepenge med 25 pct., hvis der er en, 50 pct. hvis der er to eller tre og 75 pct. hvis der er fire eller flere sådanne forsørgede.

§ 19.

1. Sykepenge (§ 15, 1 b) beregnes og utbetales for alle ukedager, undtagen søndag, så lenge arbeidsudyktigheten varer, dog ikke for de 3 første dager, søndag iberegnet, efter arbeidsudyktighetens inntreden, og ikke lenger for hvert enkelt sykdomstilfelle enn til utløpet av den 26de uke, men 39 uker efter lægens nærmere erklæring når det gjelder tuberkuløse sykdommer eller kreftsykdommer, regnet fra og med den første dag for hvilken sykepenge er oppebåret, eller fra og med den første dag av sykehusholdet, om sykepenge ikke er oppebåret før innleggelsen.
2. Såfremt et medlem allerede har oppebåret sykepenge for et sykdomstilfelle og siden får et eller flere anfall av samme sykdom, regnes disse som en fortsettelse av det første, medmindre 3dje eller 4de ledd kommer til anvendelse. Sykepenge ydes i inntil 39 uker til sammen for det første og de senere anfall, dog ikke over 26 uker (eller 39 uker, jfr. 1ste ledd) i noget enkelt år, regnet fra begynnelsen av den første understøttelse efter 1ste ledd, eller for noget enkelt anfall,

22 juni.
Nr. 12.

forsåvidt vedkommende på angjeldende tidspunkt er medlem av nogen kretssykekasse.

Er betalingen av sykepenger avbrutt, begynner i intet tilfelle nye sykepenger å løpe før et nytt anfall inntreffer.

Om sykepenger oppbæres under medlemskap i en og samme kretssykekasse eller flere, er likegyldig (jfr. § 17, 2).

3. Anfall, som inntreffer et år eller mere etter ophøret av et foregående anfall av samme sykdom, og forinnden der for denne er ydet sykepenger for tilsammen 39 uker, blir å anse som ny sykdom.

4. Har et medlem i henhold til 1ste eller 2net ledd av denne paragraf for samme sykdom nydt sykepenger for tilsammen 39 uker, kan han ikke senere få understøttelse for samme sykdom, før der efter siste understøttelse er hengått 2 år regnet fra ophøret av siste anfall, og han i hele denne tid har vært fri for vedkommende sykdom.

5. Kur og pleie på sykehus eller fødselshjem (§ 18,1) betales for alle ukedager fra og med innleggelsesdagen. For øvrig regnes kur og pleie på sykehus (fødselshjem) med hensyn til ydelsens varighet like med ydelse av sykepenger (barselpenger), således at sykehusdager — søndager undtatt — telles med som sykepengedager. Familiepenger (§ 18,3) betales for alle ukedager undtagen søndag fra og med første sykehusdag.

Bipersoner tilståes kur og pleie på sykehus i inntil 26 uker, medlems hustru og kvinnelig medlem av 0te klasse kur og pleie på fødselshjem i inntil 15 dager.

Bipersoners forsørger må i denne tid stå som medlem av en kretssykekasse. Dog skal et for en kasses regning påbegynt sykehusophold fortsettes for vedkommende kasses regning inntil sykehusbehandlingen ophører eller inntil 26 uker er forløpet, selv om forsørgeren under sykehusbehandlingen uttrer som medlem.

6. Retten til lægehjelp under sykdom for medlem og bipersoner (jfr. §§ 15 og 16) inntreder ved medlemskapets begynnelse og avbrytes ved dets ophør (jfr. §§ 6 og 12), dog med den begrensning som følger av § 17, 1. § 21.

1. Godtgjørelse til de forsikrede for lægehjelp utbetales kun efter spesifisert regning og sykepenger kun efter erklæring fra læge. Godtgjørelse for jordmorhjelp utbetales kun efter spesifisert regning og barselpenger kun efter erklæring fra jordmoren.

Sådanne regninger og erklæringer må inneholde angivelse av sykdomsdiagnosen samt for øvrig være opstilt på formularer som er godkjent av Riksforsikringsanstalten. De nærmere regler herom, derunder om i særlige tilfelle å lempe på kravene efter dette ledd, samt om kontrollen med de syke gis i statuttene.

2. Læge og jordmor som har behandlet eller undersøkt medlem av kretssykekaske, er pliktig til, når medlemmet forlanger det, uten særskilt godtgjørelse å gi sådan regning og erklæring som nevnt i 1ste ledd.
3. Vedkommende departement kan frata en læge rett til å praktisere for kretssykekaske, når han finnes usikket hertil. Før sådan avgjørelse treffes, skal der foreligge uttalelse fra vedkommende kretssykekaske, læge, Riksforsikringsanstalten og medisinaldirektøren.

Er en læge fratatt retten til å praktisere for en kaske, er denne hverken forpliktet til å betale de forsikrede refusjon for lægehjelp ydet av nevnte læge eller understøttelser på grunnlag av erklæringer avgitt av sådan læge.

§ 22 nr. 3.

3. De i §§ 15 og 16 omhandlede barselpenger blir i tilfelle (jfr. § 18, 1) som regel å utbetale til barselkvinnen personlig. Dog kan kretssykekassen beslutte, at pengene i fornødent fall helt eller delvis skal utbetales til nogen annen for å anvendes til beste for barselkvinnen og og barnet. Barselpengenes utbetaling skjer med samlet beløp eller porsjonsvis efter kretssykekassens nærmere bestemmelse. Hvis barselkvinnen dør, forinnen den tid er forløpet, som svarer til de henne utbetalte barselpenger, blir dog intet å tilbakebetale.

§ 23. Hvis en person under opphold i utlandet i henhold til § 3 blir berettiget til understøttelse efter denne lov, plikter hans arbeidsgiver, sålenge den forsikrede forblir i utlandet, å besørge den understøttelse, som kretssykekassen ellers skulde ha ydet. Utgiftene derved godtgjøres ham av kretssykekassen, idet utgiftene til lægehjelp m. v. efter §§ 15 og 16 dog ikke erstattes med høiere beløp enn efter den for kassen gjeldende tariff.

§ 24 nr. 3.

3. Hvis en forsikret, samtidig som han selv i henhold til § 15 eller hans ektefelle eller andre personer i henhold til § 18, 3 nyter sykepenger, fremdeles har krav på lønn hos arbeidsgiveren, er denne berettiget til å bringe sykepengerne i avdrag ved utbetaling av kontant lønn for den tilsvarende tid.

22 juni.

Nr. 12.

§ 26 nr. 4 og 5.

4. Forsikret person kan av kretssykekassen helt eller delvis nektes understøttelse, når han under sykdom:
 - a. uten gyldig grunn undlater å etterkomme det i § 29 gitte påbud om anmeldelse eller
 - b. undlater å rette sig efter lægens eller kretssykekassens forskrifter eller
 - c. for øvrig gjør sig skyldig i grov skjodeløshet med hensyn til sin helbred eller
 - d. forlater kassedistriktet uten kretssykekassens samtykke,
 - e. ikke betaler medlemspremie i henhold til § 32, 1 siste ledd.
5. Forsikret person plikter å gi kretssykekassen så vel som lægen fornødne opplysninger om sin virkelige arbeidsinntekt ved begynnelsen av den sykdom, hvorfor sykepenger oppebæres, om sin arbeidsinntekt under sykdommen samt om understøttelse fra mulig privat forsikring.

Undlater han dette, eller gir han uriktige meddelelser, mister han retten til sykepenger av kretssykekassen.

§ 28.

1. Hvis nogen i en kretssykekasse forsikret person (§§ 15 og 16) er eller blir syk under opphold innen en annen kretssykekasses område, skal denne kretssykekasse yde den nødvendige assistanse med hensyn til sykebehandling, utbetalinger m. v.
2. Kretssykekassene har likeledes å bistå hverandre med innfordring av premier samt erstatningsbeløp efter § 9, 4. De har også for øvrig å gå hverandre tilhånne med opplysninger m. v., som for en kasse måtte finnes å være nødvendige til gjennomførelse av denne lov.
3. Den nærmere ordning av kretssykekassenes forhold til hinnannen fastsettes i statuttene.

§ 29 nr. 1.

1. Når sykdom — derunder innbefattet beskadigelse ved ulykkestilfelle — rammer nogen i en kretssykekasse forsikret person (§§ 15 og 16), har vedkommende medlem snarest og senest innen 14 dager å gi kassen meddelelse derom, ledsaget av sådan bevidnelse som i kassens statutter bestemt.

§ 31 nr. 6.

6. Har en kommune for sine innvånere helt overtatt nogen av de i § 17, 4 nevnte ydelser, erholder kommunen et årlig statsbidrag svarende til, hvad staten ved denne ordning må antas å inns spare i bidrag til

vedkommende sykekasse (sykekasser) samt i tilfelle skyssutgifter til fattige syke. 22 juni-
Nr. 12.

Statsbidraget ydes efter regler, som bestemmes av Kongen efter forslag fra Riksforsikringsanstalten. Det fastsettes av vedkommende departement efter forslag fra Riksforsikringsanstalten.

§ 32 nr. 1.

1. De premieandeler, som faller på et pliktig medlem og hans arbeidsgiver, skal i sin helhet innbetales av arbeidsgiveren den første mandag i hver måned med så mange ukepremier, som der faller på vedkommende medlem siden forrige innbetalingstermin (jfr. § 9, 4 og 5).

Kretssykekassens statutter kan dog fastsette andre innbetalingsterminer for alle eller visse arbeidsforhold.

Innbetales ikke premien ved forfall, kan kretssykekassen beregne 6 pct. rente, inutil innbetaling skjer. Nærmere regler herom inntas i statuttene.

Hvis premien viser sig uerholdelig hos arbeidsgiveren, kan kretssykekassen forlange den på medlemmet fallende del av premien fremtidig innbetalt av den forsikrede.

§ 38 nr. 2.

2. Forretningsføreren og de øvrige faste tjenestemenns lønn bestemmes av kommunestyret efter forslag av kretssykekassens styre (§ 49). Lønningene skal godkjennes av vedkommende departement, hvis avgjørelse er bindende for kommunen.

Hvis en kommune beslutter å henlegge kretssykekassens administrasjon under et felles kommunalt kontor, eller hvis nogen av kretssykekassens tjenestemenn samtidig er pålagt lønnede kommunale gjøremål, skal kommunestyrets beslutning om fordelingen av administrasjonsutgiftene mellom kretssykekassen og kommunen godkjennes av vedkommende departement. Departementets avgjørelse er bindende for kommunen.

§ 44 nr. 4.

4. Kretssykekassens læger eller jordmødre (jfr. § 49, 3) kan ikke velges inn i styret.

§ 49 nr. 3.

3. Det tilligger styret å slutte de i § 15,3 omhandlede kontrakter med læger og jordmødre.

§ 53 nr. 2.

2. Kommunens ordfører, viceordfører eller nogen av styrets medlemmer eller nogen av kassens læger og jordmødre (jfr. § 49 nr. 3) kan ikke være lønt tjenestemann i kretssykekassen.

22 juni.
Nr. 12.

§ 74 nr. 1 og 3.

Med bøter straffes:

1. Den som undlater til tid, som i denne lov fastsatt, å avgi de i loven påbudte anmeldelser eller opgaver eller opplysninger (§ 9), eller som avgir uriktige opgaver over lønnings- eller arbeidsforhold, inntreden i eller uttreden av tjenesten, eller om tiden for et arbeides påbegynnelse, forsåvidt forholdet ikke efter sin beskaffenhet inngår under strengere straffebud. Offentlig påtale finner ikke sted uten efter begjæring av vedkommende kretssykekaske eller Riksforsikringsanstalten.
3. Den læge eller jordmor som ikke etterkommer plikten til å gi sådan regning eller erklæring som § 21 nevner, eller som beregner særskilt godtgjørelse herfor.

Offentlig påtale finner ikke sted uten efter begjæring av vedkommende sykekassemlem, sykekaske eller Riksforsikringsanstalten.

II.

Denne lov trer i kraft mandag den 7 jannar 1929. Fra samme tid opheves den nugjeldende lovs § 15.

De gjeldende særtariffer avløses fra samme tid av nye efter Riksforsikringsanstaltens bestemmelse.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 juni 1928.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

22 juni.
Nr. 13.

Lov om forandring i lov om småbruk- og boliglån m. v. av 23 juli 1915 med tilleggslover.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 15 juni 1928 sålydende:

I.

Følgende paragrafer i lov om småbruk- og boliglån m. v. av 23 juli 1915 med tilleggslover av 9 august 1918, 25 februar 1921, 7 juli 1922 og 4 juli 1925 skal herefter lyde så:

§ 22. Mot låntagerens tinglyste pantobligasjon utbetaler banken lånet til herredets kasserer eller en annen av herredsstyret opnevnt, som så utbetaler beløpet til låntageren efter anvisning av småbruknevndens formann. Den del av

beløpet som er gitt til byggearbeider, anvises og utbetales 22 juni. først, etterhvert som arbeidet under formannens tilsyn skrider frem overensstemmende med planen. På ansøking kan dog forskuddsbeløp utbetales. Nye forskudd gis ikke, før tidligere forskudd er medgått til planmessig utført arbeid, og siste termin utbetales ikke, før det hele arbeid er utført. Den del av lånet, som til enhver tid er ubrukt, bør gjøres fruktbringende for låntageren ved å innsettes i godkjent sparebank. Nr. 13.

De nærmere forskrifter om lånenes utbetaling gis av herredsstyret.

Herredet er ansvarlig for tap som opstår for banken ved pliktstridig forhold av småbruknevndens formann eller av herredets kasserer eller annen av herredsstyret etter 1. ledd opnevnt mann.

§ 51. Mot låntagerens tinglyste pantobligasjon utbetaler banken lånet til kommunekassereren i den kommune, hvor boligen er opført, fullført eller erhvervet, eller til en annen av kommunestyret opnevnt, som så utbetaler beløpet til låntageren efter anvisning av bolignevndens formann.

Den del av beløpet, som er gitt til byggearbeider, anvises og utbetales først, etterhvert som arbeidet under formannens tilsyn skrider frem overensstemmende med planen. På ansøking kan dog forskuddsbeløp utbetales. Nye forskudd gis ikke, før tidligere forskudd er medgått til planmessig utført arbeid, og siste termin utbetales ikke, før det hele arbeid er utført. Den del av lånet som til enhver tid er ubrukt, bør gjøres fruktbringende for låntageren ved å innsettes i godkjent sparebank.

De nærmere forskrifter om lånenes utbetaling gis av kommunestyret.

Kommunen er ansvarlig for tap som opstår for banken ved pliktstridig forhold av bolignevndens formann eller av kommunekassereren eller annen av kommunestyret etter 1. ledd opnevnt mann.

§ 78. Når det til opprettelse, erhvervelse eller bebyggelse av småbruk eller til betaling av gjeld på slike bruk, samt til opførelse, fullførelse eller erhvervelse av egne boliger eller til betaling av gjeld på slike boliger optas eller overtas lån i banken, betales det ikke sportler til statskassen for tinglysning eller andre offentlige forretninger som i den anledning må foretas. Det samme gjelder også, når det tilståes tilleggs lån i banken. Overdragelsesdokumentene m. v. er fritatt for stempelavgift.

For tvangsauksjon over småbruk eller boliger betales det ikke sportler til statskassen, dersom auksjonen ikke

22 juni. fremmes eller ikke fører til salg, eller dersom kjøperen er
 Nr. 13. banken selv, den kommune som har garantert for lånet eller en person som får overta dette. Derimot betaler vedkommende part til auksjonens bestyrer sådan godtgjørelse som loven om betaling for offentlige forretninger til enhver tid fastsetter.

Dersom banken eller den kommune som har garantert for lånet, ved tvangsauksjon eller på annen måte overtar småbruk eller boliger på grunn av at lånet er misligholdt, betales det ikke stempelavgift på overdragelsesdokumentene m. v. og heller ikke sportler for tinglysning eller andre offentlige forretninger som i den anledning foretas.

Offentlige forretninger og dokumenter i anledning av et herreds bortleie av småbruk i henhold til § 29 c, jfr. § 31, er likeledes fritatt for sportler til statskassen og stempelavgift.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 juni 1928.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

22 juni. **Lov om forandring i lov av 10 juni 1887 om**
 Nr. 14. **utførselsavgift av vårsild til fremme av almen-**
nyttige foranstaltninger vedkommende vårsild-
fiskeriet.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 15 juni 1928 sålydende:

I.

Lov av 10 juni 1887 om utførselsavgift av vårsild til fremme av almennyttige foranstaltninger vedkommende vårsildfiskeriet skal hete lov om utførselsavgift av storsild og vårsild.

II.

Følgende paragrafer i loven skal lyde således:

§ 1. Av all sild undtagen småsild (bladsild o. l.) fisket innen Vest-Agder, Rogaland, Hordaland samt Sogn og Fjordane fylker i tiden efter 31 desember og inntil vårsildopsynet heves, erlegges ved dens utførsel til utlandet en avgift stor 6 øre pr. hektoliter. Avgiften blir å anvende til fremme av

en forbedret sykepleie under dette fiske, navnlig anskaffelse 22 juni.
og vedlikehold av sykehuser, fri kur og pleie (kosthold der- Nr. 14.
under innbefattet) i sykdomstilfelle for den almue, som er
beskjeftiget med sildens fangst og tilvirkning, så lenge den
opholder sig i fiskedistriktet, lønning av læger m. v. samt,
forsåvidt midlene måtte tilstrekke, til andre foranstaltninger
til nytte og bekvemmelighet for den fiskesøkende almue, dog
undtatt herfra det anordnede opsyn.

§ 2. Når sild angis til utførsel, har utskiberen å opgi
om det er avgiftspliktig sild eller ikke. Angir nogen avgifts-
pliktig sild som ikke avgiftspliktig, eller undrar nogen sig
for å betale avgiften, inntreer samme ansvar og behandlingsmåte,
som for tollavgifter bestemt.

III.

Denne lov trer i kraft 1 januar 1929.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 juni 1928.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

Midlertidig lov om utførselsavgift på torskelever- 22 juni.
tran til bestridelse av utgiftene ved fellesreklame Nr. 15.
i utlandet for norsk medisintan.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 15 juni
1928 sålydende:

§ 1. Av all torskelevertran av nedennevnte sorter, som
utføres her fra riket, skal der erlegges følgende avgift:

Av damprenset medisintan kr. 1,50 pr. tønne.

Av rå medisintan og blank tran kr. 0,50 pr. tønne.

De beløp, som avgiften innbringer, skal — med fradrag
av utgiftene ved opkrevingen — avsettes til et fond til
bestridelse av utgiftene ved fellesreklame for norsk medisintan
i utlandet. Av fondets midler kan en mindre del også
anvendes til fortsatte videnskapelige undersøkelser på medi-
sintanens område, forsåvidt det skulde anses nødvendig i
reklameøiemed.

§ 2. Avgiften opkreves av tollvesenet. For opkre-
vingen tilkommer der vedkommende tolloppbeørselsbetjent en
godtgjørelse, som fastsettes av Kongen.

22 juni.

Nr. 15. Avsenderens angivelse til utførsel av sådanne varer som her omhandlet pliktes avgitt på tro og love, hvorefter avgiften opkreves efter denne opgave. Opgaven må, hvis tollvesenet forlanger det, støttes ved konnossement eller annen bevislighet.

Når varen aktes utført landverts, angis den til utførsel på den i toll-lovgivningen for sjøverts utførsel bestemte måte.

§ 3. Forvaltningen av det i § 1 omhandlede fond og anvendelsen av dets midler i det angitte øiemed foreståes under vedkommende regjeringsdepartements overtilsyn av et utvalg på 3 medlemmer, som opnevnes av Kongen for et tidsrum av 2 år. Av utvalgets medlemmer skal 1 være næringsdrivende innen traneksportbranchen. For utvalgets medlemmer opnevnes der tillike på samme måte og for samme tid vararemenn. Nærmere bestemmelser om utvalgets virksomhet fastsettes ved instruks av Kongen.

§ 4. Kongen eller den han bemyndiger til det, gir de forskrifter, som for øvrig måtte anses nødvendige til gjennomførelse av denne lov.

§ 5. Overtredelse av de til betryggelse for avgiftens erleggelse gitte bestemmelser (jfr. den almindelige borgerlige straffelovs §§ 339 og 406) behandles på samme måte som bestemt for overtredelse av toll-lovgivningen.

§ 6. Denne lov trer i kraft den 1 januar 1929.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 juni 1928.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

22 juni.

Nr. 16. Midlertidig lov om kvalitetskontroll av medisintan.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 15 juni 1928 sålydende:

§ 1. Kongen kan inntil videre bestemme, at all medisintan (dampmedisintan, rå medisintan og blank tran) som tilvirkes eller koldklares her i riket efter et nærmere angitt tidspunkt skal være undergitt kvalitetskontroll i den utstrekning og efter de nærmere regler, som han i så fall fastsetter, herunder bl. a. bestemmelse om, at attest om kontrollen skal følge tranpartiet og fremlegges for tollvesenet når varen angis til utførsel.

Kongen kan fastsette kontrollavgifter til bestridelse av 22 juni.
de utgifter som ordningen medfører. Nr. 16.

§ 2. Overtredelse av denne lov eller av forskrifter utferdiget i henhold til samme straffes med bøter.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 juni 1928.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

Lov om tillegg til lovgivningen om stempel- 22 juni.
avgift av dokumenter. Nr. 17.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 15 juni 1928 sålydende:

§ 1. Når dokument (eller påtegning på sådant) som utferdiges efter nærværende lovs ikrafttrede inneholder bestemmelser, som viser, at fast eiendom (herunder eiendom solgt ved approbert auksjonsbud) efter 1 juli 1915 uten særskilt utferdiget og behørig stemplet hjemmelsdokument er gått gjennom en eller flere eieres hender, før overdragelse til siste eier fant sted, pliktes ved dokumentets (påtegningens) tinglysning stempelavgift for enhver sådan eiendomsoverdragelse. Ansvar for erleggelsen av avgift påhviler for hver enkelt eiendomsoverdragelse vedkommende kjøper og selger.

§ 2. Vedkommende regjeringsdepartement kan tillate at stempelavgift av dokumenter beriktiges på annen måte enn ved stempelpapir eller stempelmerker.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 juni 1928.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

22 juni. **Midlertidig lov, inneholdende særlige bestem-**
 Nr. 18. **melser om kommuners gjeldsforpliktelser.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 18 juni 1928 sålydende:

Kap. 1. Innledning.

§ 1. En kommune kan ikke rettsgyldig pantsette sine eiendeler.

Dog kan en eiendom eller et anlegg som kommunen erhverver, pantsettes til sikkerhet for kjøpesummen eller for lån som anvendes til betaling av kjøpesummen. Likeså kan en eiendom eller et anlegg pantsettes til sikkerhet for lån som brukes til utvidelse eller forbedring av eller til videre utnyttelse av eiendommen eller anlegget eller til innfrielse av tidligere pantelån i disse.

Pantsettelse efter annet ledd må for å være gyldig godkjennes av vedkommende departement. Har departementet godkjent den, kan den ikke angripes som stridende mot bestemmelsene i denne paragraf.

§ 2. En kommunes eiendeler kan ikke være gjenstand for utlegg, avsetning eller arrest. Dog gjelder dette ikke når utlegg eller annen sikkerhet søkes i ting til fyldestgjørelse av krav på kjøpesummen for tingen eller av krav som er opstått i anledning av utvidelse eller forbedring av eller til videre utnyttelse av den ting som sikkerhet søkes i.

§ 3. Fordring på en kommune av annen art enn omhandlet i § 27 punkt 1—2 kan ikke bringes i motregning overfor kommunens skattekrav.

En kommunes skattekrav kan ikke overdras.

§ 4. En kommunes bo kan ikke tas under konkursbehandling efter loven om konkurs og konkursboers behandling av 6 juni 1863 med tilleggslover. Heller ikke får lov om offentlig akkordforhandling av 20 mai 1899 med tilleggslover anvendelse for kommuner.

§ 5. Misligholder en herreds- eller bykommune sine gjeldsforpliktelser, kan Kongen, hvis han finner det nødvendig av hensyn til kommunens økonomi eller kreditorenes fyldestgjørelse, bemyndige vedkommende departement til å pålegge herreds- eller bystyret innen en fastsatt frist:

1. å treffe visse i pålegget nærmere bestemte forholdsregler til forminskelse av kommunens utgifter eller til økning av dens inntekter, herunder også omgjørelse

eller forandring av bevilgninger og andre beslutninger, som er av betydning for kommunens økonomi; 22 juni. Nr. 18.

2. å beslutte utlignet tilleggsskatt på inntekt og formue til dekning av renter og avdrag på kommunens gjeld, dog således at den samlede inntektsskatt for første, annet, tredje og senere år, hvori denne paragraf gjøres gjeldende for kommunen, ikke må overstige henholdsvis 18, 17, 16 og 15 prosent med en reduksjonstabell som bevirker at den skattbare inntekt for samtlige skattepliktige personer som bor i kommunen, utgjør minst 65 prosent av den antatte inntekt for disse personer. Benyttes en reduksjonstabell som reduserer den skattbare inntekt sterkere, kan skattøret forhoies, dog således at der ikke kan utlignes et større skattebeløp enn efter foregående punktum.

Herreds- eller bystyrets beslutninger om etterkom-melse av pålegget treffes med simpelt flertall.

§ 6. Blir et pålegg i henhold til § 5 ikke etterkommet eller blir den fattede beslutning ikke gjennomført, kan Kongen bestemme at kommunen settes under administrasjon efter reglene i denne lov.

Kongen kan efter begjæring av vedkommende herreds- eller bystyre eller av en fordringshaver også i andre tilfelle bestemme at administrasjon åpnes, hvis det finnes påkrevet på grunn av kommunens økonomiske stilling eller av hensyn til fordringshaverne.

§ 7. Den som har gjeldskrav på en kommune uten å ha full pantesikkerhet for fordringen kan kreve kommunen satt under administrasjon efter reglene i denne lov, dersom

- a. kravet er uimotsagt eller klarlig bevist og forfalt til betaling, og
- b. gjelden ikke blir betalt innen ett år efterat opfordring om å betale er forkynt for kommunens ordfører og underretning herom er sendt i anbefalet brev til vedkommende departement.

Krav på administrasjon fremsettes for skifteretten som avgjør ved kjennelse om vilkårene er til stede. Før avgjørelse treffes, skal retten la begjæringen forkynne for kommunens ordfører med påtegning om en frist til å gi uttalelse. Fristen settes til minst to måneder fra forkynnelsen. Retten innhenter ytterligere uttalelser og opplysninger i den utstrekning den finner det nødvendig. Kjennelsen avsis og kan påkjæres efter reglene i tvistemålsloven. Fristen for kjæremål skal være to måneder.

22 juni. Retten sender utskrift av kjennelsen til vedkommende
Nr. 18. departement.

Når en kjennelse som fastslår at administrasjon kan kreves, er blitt rettskraftig, treffer Kongen bestemmelse om åpning av administrasjon.

Kap. 2. Megling og akkordforhandling.

§ 8. Før der treffes bestemmelse om åpning av administrasjon kan departementet iverksette megling og akkordforhandling efter reglene i dette kapitel, medmindre administrasjon er krevet efter § 7 og kravet gjelder opfyllelse av en overenskomst inngått efter § 10 eller av en akkord stadfestet efter §§ 16 eller 29.

§ 9. Når megling iverksettes berammer vedkommende departement et møte som ledes av den som departementet bestemmer. Til møtet innkalles kommunen ved dens ordfører og den eller de fordringshavere som har krevet eller søkt om at kommunen blir satt under administrasjon. Også de andre kjente fordringshavere bør i almindelighet innkalles. Er administrasjon begjært efter § 7, må innkallelsen sendes innen to måneder efterat kjennelsen er blitt rettskraftig.

Meglingen kan fortsettes gjennom flere møter. Den må dog være avsluttet innen 6 måneder, dersom det forlanges av en fordringshaver som har krevet administrasjon i henhold til § 7. Departementet kan forlenge denne frist ytterligere inntil 6 måneder.

Over møtene føres bok som underskrives av den som leder møtene og minst en representant for kommunen og en for fordringshaverne.

Departementet kan opnevne et råd på 3 medlemmer til å undersøke kommunens økonomiske forhold og gi en beretning herom med opgave over kommunens samlede eiendeler og deres verdi og over dens forpliktelser.

§ 10. Kravet om administrasjon (jfr. § 7) faller bort såfremt kommunen og fordringshaverne kommer overens om en ordning som vedkommende departement godkjenner. Overenskomsten må være godkjent av departementet og vedtatt så vel av herreds- eller bystyret med simpelt flertall som av fordringshaverne innen to måneder efter siste meglingsmøte eller innen en frist som er satt i overenskomsten.

Departementet eller den som det bestemmer, skal isåfall underrette de fordringshavere som overenskomsten gjelder. Det samme gjelder hvis et forslag til overenskomst ikke blir vedtatt eller godkjent.

§ 11. Blir forslag til overenskomst ikke fremsatt eller 22 juni. blir overenskomst ikke vedtatt og godkjent, kan kommunen Nr. 18. fremsette forslag om akkord.

Departementet kan bestemme at et forslag til overenskomst etter § 10 skal betraktes som et akkordforslag, såfremt det fyldestgjør kravene i § 12 og der ikke opnåes enighet.

Efter forlangende av en fordringshaver som har krevet administrasjon (jfr. § 7), skal administrasjonen besluttes, dersom det ikke innen en måned etter at meglingen er avsluttet — eller i tilfelle efter at fristen for vedtagelse av overenskomst er utløpet, jfr. § 10 — er fremkommet akkordforslag som departementet beslutter skal forelegges for fordringshaverne. Departementet kan forlenge fristen inntil tre måneder.

§ 12. Akkordforslaget kan ikke uten vedkommende fordringshavers samtykke gjelde fordring som er sikret ved pant, forsåvidt pantet må antas å være tilstrekkelig. Hvorvidt dette er tilfelle, kan innbringes til avgjørelse av en skjønnsrett på tre medlemmer som vedkommende departement opnevner. Formannen må fylle vilkårene for å være dommer. Overskjønn kan ikke kreves. For øvrig gjelder reglene i skjønnsloven av 1 juni 1917.

Akkordforslaget kan heller ikke gjelde forpliktelser som opstår efterat forslaget er fremsatt eller krav som er omhandlet i § 27 punkt 1—3. Departementet kan bestemme at også forpliktelser som skriver sig fra lån optatt direkte hos utenlandske långivere, skal holdes utenfor et akkordforslag.

For øvrig må forslaget såvidt mulig stille fordringshaverne likt. Om dette er tilfellet, avgjør departementet med endelig virkning.

Akkorden er bindende også for forlovere og andre som hefter tillikemed skyldneren, men har ingen innflydelse på fordringshavernes rettigheter overfor disse.

§ 13. Departementet avgjør om et akkordforslag som er fremsatt, skal forelegges for fordringshaverne til avstemning. Departementet tar herved hensyn til om akkorden antas å ville være så vel i fordringshavernes som i kommunens interesse, og at den ikke fører med sig ubillighet overfor enkelte fordringshavere.

Er der opnevnt råd som omhandlet i § 9, skal dette særskilt redegjøre for den gjeld, som akkordforslaget angår. Rådet uttaler sig om akkordforslaget og om det tilrår dette vedtatt.

22 juni. Når departementet har bestemt, at et akkordforslag
Nr. 18. skal forelægges for fordringshaverne til avstemning, skal dette skje innen tre måneder fra fremsettelsen. Forslaget sendes til alle de fordringshavere som berøres av akkordforslaget, forsåvidt adressen kjennes. Vil krav etter ihendehaverobligasjoner bli berørt av akkordforslaget, skal forslaget med de nødvendige opplysninger om avstemningen kunngjøres på den måte som departementet bestemmer.

Den frist som er fastsatt i foregående ledd, kan av departementet forlenges når omstendighetene gjør det påkrevet, dog ikke ut over tre måneder.

§ 14. Avstemning over akkordforslag finner sted skriftlig til departementet eller til den som dette bestemmer innen en fastsatt frist.

Innehavere av ihendehaverobligasjoner må oppgi obligasjonenes nummer og vedlegge erklæring fra en offentlig myndighet eller en bank om at eieren har forevist de obligasjoner som er omhandlet i erklæringen. Innehaveren må erklære at han er eier av obligasjonene og at han ikke vil avhende dem før fristen for avstemningen er utløpet.

I avstemningen deltar bare de fordringshavere som berøres av akkordforslaget.

Fordringer som er avhengige av en betingelse som ennå ikke er inntrådt, deltar ikke. Hvorvidt et omtvistet krav skal delta, avgjør departementet.

§ 15. Akkordforslaget er vedtatt, dersom stemmeberettigede fordringshavere, som representerer minst $\frac{3}{5}$ av summen av disse fordringshavers krav stemmer for det.

Krav etter ihendehaverobligasjoner regnes bare med dersom innehaveren har avgitt stemme om akkordforslaget.

Ved optellingen legges til grunn fordringens beløp (hovedstolen) med tillegg av de renter som var forfalt da akkordforslaget blev fremsatt.

§ 16. Vedkommende departement avgjør om akkorden skal stadfestes.

Underretning om stadfestelsen kunngjøres på samme måte som omhandlet i § 13 tredje ledd.

En avgjørelse av departementet om stadfestelse av akkorden, kan av en fordringshaver som den berører innen en måned innbringes for Høiesteretts kjæremålsutvalg, som kan omgjøre departementets avgjørelse dersom de lovlige vilkår for stadfestelse ikke er tilstede. Feil ved fremgangsmåten kan ikke begrunne omgjørelse, når feilen antas å ha vært uten innflydelse på vedtagelsen av akkorden. Der-

som akkorden ikke stadfestes, skal administrasjon besluttet 22 juni.
innen en måned. Nr. 18.

§ 17. Mens akkordforhandling pågår, skal departementet — i tilfelle gjennom en eller flere opnevnte tilsynsmenn — føre særlig innseende med den kommunale forvaltning og med at det ikke blir truffet forføyninger som fører til forfordeling av fordringshaverne. Departementet kan når som helst avbryte akkordforhandlingen med den følge at kommunen settes under administrasjon.

Stadfestelse av akkord kan gjøres betinget av at kommunen i den tid som akkorden omfatter, underkaster sig sådant tilsyn med sin forvaltning som departementet bestemmer. I den tid tilsynet varer kan Kongen sette kommunen under administrasjon efter reglene i denne lov, dersom kommunens forvaltning foregår på en måte som ikke finnes forsvarlig.

Kap. 3. Administrasjonen.

§ 18. Når administrasjon efter reglene i denne lov er besluttet, ledes administrasjonen av et administrasjonsstyre. Kongen fastsetter antallet av styrets medlemmer.

Et av styrets medlemmer velges av vedkommende herreds- eller bystyre. Har ikke herreds- eller bystyret foretatt valget innen en frist som vedkommende departement har satt, kan departementet opnevne dette medlem.

Fordringshaverne gis adgang til å velge et medlem av styret. Valget foregår på et møte som departementet berammer med en måneds varsel. Til fordringshavere med kjent adresse sendes innkallelse til møtet i brev, samtidig som underretning gis om at administrasjon er åpnet. Er ikke adressen til alle fordringshavere kjent, kunngjøres innkallelsen enn videre på den måte som departementet bestemmer. Dersom fordringshavere som representerer minst halvparten av kommunegjelden, stemmer på et medlem, er dette valgt. Herved regnes ikke med fordringer som er sikret ved pant eller annen fortrinsrett, eller som er avhengige av en betingelse som ikke er inntrådt. Heller ikke krav efter ihendehaverobligasjoner regnes med ved optellingen, medmindre innehaveren har stemt. For å kunne stemme må fordringshaveren møte personlig eller ved fullmektig som har skriftlig fullmakt. Er der tvist om gyldighet av valget, avgjør departementet tvisten. Er ikke valg på denne måte kommet i stand, opnevner departementet et medlem av administrasjonsstyret som representant for fordringshaverne.

22 juni. Kongen opnevner det eller de øvrige medlemmer av
 Nr. 18. styret, deriblandt formannen.

Varamenn velges eller opnevnes for hvert medlem efter samme regler som vedkommende medlem.

§ 19. Medlemmene av administrasjonsstyret fungerer inntil videre. Kongen kan opnevne nye medlemmer istedenfor de medlemmer som er opnevnt av Kongen. Herreds- eller bystyret kan velge et nytt medlem istedenfor det medlem som representerer kommunen.

Fordringshaverne kan velge et nytt medlem istedenfor det medlem som representerer fordringshaverne, dersom fordringshavere som tilsammen representerer minst en fjerdedel av kommunegjelden (beregnet efter reglene i § 18), krever nytt valg. Administrasjonsstyrets formann sammenkaller i så fall et møte efter reglene i § 18, og valget foregår efter de samme regler. Kommer gyldig valg ikke i stand, kan departementet opnevne et nytt medlem som representant for fordringshaverne.

§ 20. Administrasjonsstyrets formann tar imot forkynnelser og meddelelser for kommunen i anledning av rettergang i administrasjonstiden.

Administrasjonsstyret kan bestemme at myndigheten til å underskrive på kommunens vegne — herunder anvisningsmyndigheten — helt eller delvis legges til et eller flere av administrasjonsstyrets medlemmer.

§ 21. Administrasjonsstyret kan treffe avgjørelse i alle saker som angår den kommunale bevilgnings- og beskatningsrett eller fastsettelse av godtgjørelse for kommunale ydelser. Tidligere bevilgninger og andre beslutninger som vedrører kommunens økonomi, kan det omgjøre eller forandre.

By- eller herredsstyre, formannskap eller kommunale utvalg kan ikke uten administrasjonsstyrets samtykke treffe nogen beslutning som påfører kommunen utgift.

Administrasjonsstyret kan beslutte at kommunale foretagender skal innskrenkes eller innstilles og avvikles. Styret kan overta ledelsen eller avviklingen av foretagentet.

§ 22. Enhver kommunal tjenestemann eller ombudsmann er pliktig til å rette sig efter de bestemmelser og pålegg som administrasjonsstyret eller vedkommende departement gir. Setter han sig ut over disse bestemmelser og pålegg, eller finner administrasjonsstyret for øvrig at han ikke skjøtter sin stilling forsvarlig, kan det efter at saken har vært forelagt herreds- eller bystyret, opnevne andre til å utføre hans gjøremål.

§ 23. Ved fastsettelsen av de regler som skal følges 22 juni. ved skatteligningen, er administrasjonsstyret ubundet av Nr. 18. bestemmelsene i skattelovene om begrensnings av inntekts-skattøret. Dog må denne for første, annet, tredje og senere år, hvori denne paragraf gjøres gjeldende for kommunen, ikke overstige henholdsvis 18, 17, 16 og 15 prosent med en reduksjonstabell som bevirker at den skattbare inntekt for samtlige skattepliktige personer som bor i kommunen, utgjør minst 65 prosent av den antatte inntekt for disse personer. Benyttes en reduksjonstabell som reduserer den skattbare inntekt sterkere, kan skattøret forhøies, dog således at der ikke kan utlignes et større skattebeløp enn efter foregående punktum.

§ 24. Før administrasjonsstyret treffer avgjørelser som omhandlet i §§ 20—23 bør det i almindelighet ha gitt vedkommende kommunale myndighet adgang til å uttale sig.

Departementet kan bestemme at bestemte avgjørelser eller beslutninger av et bestemt slags, skal treffes av departementet.

Herreds- eller bystyret eller et medlem av administrasjonsstyret kan forlange en beslutning som er truffet av administrasjonsstyret, forelagt for departementet, som kan omgjøre den forsåvidt nogen erhvervet rett ikke er til hinder.

§ 25. Kongen kan efter ansøking av herreds- eller bystyret i administrasjonstiden dispensere fra bestemmelser i lov, stortingsbeslutninger eller andre forskrifter, forsåvidt bestemmelsen fører med sig utgifter som er uforholdsmessig byrdefulle for kommunen, og såfremt dispensasjonen ikke angår plikter som det vilde være ubillig å fritta kommunen for. Herved berøres dog ikke gjeldsforpliktelser som allerede påhviler kommunen. Heller ikke kan på denne måte treffes bestemmelser som vilde medføre at utgifter som skal utredes av kommunen, i stedet blir å utrede av staten eller andre kommuner.

§ 26. Med de innskrenkninger som følger av denne lov, vedblir de kommunale myndigheter også under administrasjonstiden å lede kommunens daglige forvaltning.

§ 27. Under administrasjonstiden skal følgende krav fortrinsvis fyldestgjøres eftersom de forfaller:

1) Lønn til kommunale tjenestemenn og arbeidere og bidrag som påhviler kommunen til lønn for andre funksjonærer, samt de fordringer som er omhandlet i lov om fortrinsrett for visse fordringer av 31 mai 1912 § 1;

2) fylkesskatt og lovbestemte bidrag og refusjonsbeløp

22 juni.
Nr. 18.

til staten og andre kommuner for det budgettår hvori administrasjon er besluttet, og for senere budgettår;

3) utgifter som i administrasjonstiden påløper til formål som er pålagt kommunen ved lov eller som på grunn av særegne forhold tillates oprettholdt i administrasjonstiden;

4) krav som er sikret ved pant forsåvidt pantet efter reglene i § 12 annet ledd må antas å være tilstrekkelig. Bestemmelsene i konkurslovens § 101 får tilsvarende anvendelse.

De fordringer som er nevnt i punkt 1—4 har innbyrdes like rett.

Andre krav som er forfalt, betales forholdsmessig i den utstrekning kommunekassen har midler til det, efter bestemmelse av administrasjonsstyret.

§ 28. Bestemmelsene i konkurslovens §§ 42—44 og 46—49 får tilsvarende anvendelse når en kommune er satt under administrasjon efter denne lov.

De frister som er satt i konkurslovens §§ 42—44 og 46 regnes fra den dag da:

a) opfordring om betaling er forkynt eller underretning er sendt, jfr. § 7 b,

b) beslutning er truffet om megling og akkordforhandling, såfremt administrasjon besluttet efter § 6 eller § 17. Dog regnes fristen fra beslutningen om administrasjon såfremt bestemmelse herom treffes uten at megling først har vært prøvet.

Den frist som er omhandlet i konkurslovens § 49, skal være tre måneder og regnes fra den dag da administrasjon er besluttet.

Bestemmelsene i konkurslovens § 119 får tilsvarende anvendelse, forsåvidt motregning ikke er utelukket efter denne lovs § 3. Istedenfor konkursens åpning trer det tidspunkt som er fastsatt i denne paragrafs annet ledd.

De foreldelsesfrister som er bestemt i lov om foreldelse av fordringer av 27 juli 1896 stanser sitt løp når en fordring på kommunen er skriftlig anmeldt til administrasjonsstyret. Den del av fristen som er igjen, løper fra ophevelsen av administrasjonen.

§ 29. Når administrasjonsstyret har fått oversikt over kommunens stilling, gir det beretning om den til vedkommende departement med uttalelse om hvordan det antar at kommunens forpliktelser kan bli fyldestgjort. Beretningen forelegges for herreds- eller bystyret og sendes til fordringshaverne.

Dersom herreds- eller bystyret fremsetter et akkord- 22 juni.
 forslag som er overensstemmende med reglene i § 12, ut- Nr. 18.
 taler administrasjonsstyret sig om forslaget og om det til-
 rår det vedtatt. Departementet bestemmer om akkordfor-
 slaget skal forelegges for fordringshaverne. I så fall får
 bestemmelsene i § 13 tredje ledd og §§ 14—16 tilsvarende
 anvendelse.

§ 30. Administrasjonen skal opheves ved beslutning
 av Kongen, når kommunens forfalte forpliktelser er ordnet
 ved betaling, overenskomst med fordringshaverne eller ak-
 kord, medmindre det av særlige grunner antas påkrevet å
 fortsette administrasjonen.

Kap. 4. Forskjellige bestemmelser.

§ 31. Godtgjørelse til medlemmene av kreditorråd
 (jfr. § 13), administrasjonsstyre og den i § 12 omhandlede
 skjønnsrett fastsettes av vedkommende departement. Den
 utredes av vedkommende kommune, dersom ikke Kongen
 bestemmer at den helt eller delvis skal utredes av staten.
 Det samme gjelder annen godtgjørelse samt omkostninger
 i anledning av akkordforhandling eller administrasjon efter
 denne lov.

§ 32. Medlemmene av administrasjonsstyre og råd
 (jfr. § 9) blir med hensyn til straffelovens bestemmelser å
 regne som offentlige tjenestemenn.

§ 33. Bestemmelsene i denne lov får tilsvarende an-
 vendelse også på sognekommuner. Beslutningene treffes
 da av sognestyret.

§ 34. Bestemmelsene i denne lovs §§ 1—3 får til-
 svarende anvendelse på fylkeskommune. Kongen kan be-
 stemme at også de øvrige forskrifter i denne lov skal få
 tilsvarende anvendelse på fylkeskommune. De beslutninger
 som efter loven skal fattes av herreds- eller bystyret, treffes
 da av fylkestinget.

§ 35. Nærmere forskrifter til gjennomføring av denne
 lov kan gis av Kongen eller den han bemyndiger.

Kap. 5. Overgangsbestemmelser.

§ 36. Kommune som er satt under administrasjon
 efter lov av 7 desember 1923 om kommuner som mislig-
 holder sine gjeldsforpliktelser blir fra denne lovs ikrafttreden
 å anse satt under administrasjon efter reglene i denne
 lov, dog med følgende forandringer:

1. Tilsynsråd som er opnevnt efter reglene i lov av 7 de-
 sember 1923 § 2 fungerer inntil videre som administra-

22 juni.
Nr. 18.

sjonsstyre. Blir nytt medlem å velge som representant for fordringshaverne efter § 19, bestemmer vedkommende departement om noget av de nuværende medlemmer skal fratre og i tilfelle hvilket.

2. Bestemmelsene i § 28 får ikke anvendelse. Bestemmelsen i lov av 7 desember 1923, jfr. tilleggslov av 1 juli 1927 (nr. 2) § 4 annet punktum blir fremdeles gjeldende.

§ 37. Kommune hvis bo ved denne lovs ikrafttreden er under konkursbehandling eller er begjært tatt under konkursbehandling, kan Kongen beslutte å sette under administrasjon efter reglene i denne lov. I så fall ophører eller bortfaller konkursbehandlingen, og reglene i denne lov får anvendelse med undtagelse av bestemmelsene i § 28. I stedet blir konkurslovens §§ 42—49 fremdeles gjeldende.

§ 38. Når en kommune blir satt under administrasjon efter reglene i denne lov, skal fylkesskatt som er forfalt før denne lovs ikrafttreden og som ikke inngår under bestemmelsen i § 27 punkt 2, avdras med en tiendedel hvert år. De årlige avdrag med lovlige renter er likestillet med de fordringer som er omhandlet i § 27 første ledd.

Kap. 6. Lovens ikrafttreden og varighet.

§ 39. Denne lov trer i kraft straks og gjelder inntil 1 juli 1933. For kommuner som 30 juni 1933 er undergitt administrasjon eller akkordforhandling efter denne lov, skal dog loven vedbli å gjelde, inntil administrasjonen er avsluttet eller den tid, som akkorden omfatter, er utløpet.

Fra lovens ikrafttreden opheves lov av 7 desember 1923 om kommuner som misligholder sine gjeldsforpliktelser med tilleggslov av 1 juli 1927 og provisorisk anordning av 26 august 1927 om enkelte bestemmelser angående kommuners gjeldsforhold.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 juni 1928.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

22 juni.
Nr. 19.

Lov om forandringer i lovgivningen om Svalbard.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 18 juni 1928 sålydende:

I.

22 juni.
Nr. 19.

I lov om Svalbard av 17 juli 1925 skal følgende bestemmelser lyde således:

§ 22. All grunn, som ikke blir tilkjent nogen til eiendom etter Svalbardtraktaten, er statsgrunn og er som sådan undergitt statens eiendomsrett.

Ingen kan vinne hevd på eiendomsrett eller bruksrett til statsgrunn. Rettigheter som staten har over avhendet statsgrunn, kan ikke falle bort ved hevd.

§ 23. Over grunn som er tilkjent privat eier etter Svalbardtraktaten, kan statsborgere i de land, som er med på traktaten, erhverve så vel eiendomsrett som bruksrett uten tillatelse. Det samme gjelder lovlig stiftet selskap, som har sitt styre i disse stater.

Pantebokføreren kan forlange bevis fra vedkommende myndighet i hjemlandet for at en utlending eller et utenlandsk selskap oppfyller disse vilkår.

II.

Særlige tinglige rettigheter, som måtte hvile på fast eiendom på Svalbard og som er stiftet før 14 august 1925, må for å beholde rettsvern anmeldes til pantebokføreren til anmerkning på eiendommens folium innen seks måneder fra denne lovs ikrafttreden. Sådan anmeldelse er dog ikke nødvendig når rettigheten allikevel er blitt anmerket på eiendommens folium innen den nevnte frist.

III.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 juni 1928.

HAAKON.
(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

Lov om forandringer i lov om domstolene av 13 august 1915.

22. juni.
Nr. 20.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 18 juni 1928 sålydende:

I lov om domstolene av 13 august 1915 skal følgende paragraf lyde:

22 juni. § 58. Valget innberettes til fylkesmannen. Finner han
 Nr. 20. valget lovlig, utferdiger han opnevneelse for de valgte, ellers
 påbyr han at det i fornøden utstrekning skal holdes nytt
 valg.

Når reglene om forholdstallsvalg ikke er brukt, skal
 ved opnevneelsen rekkefølgen både for forliksmennene og for
 varamennene bestemmes efter deres stemmetall, eller når
 stemmetallet er likt, ved loddtrekning.

Fylkesmannen fører tilsyn med forliksrådets virksomhet.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
 og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 juni 1928.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

22 juni. Lov om forandringer i lov om tvangsfullbyr-
 Nr. 21. delse av 13 august 1915.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 18 juni
 1928 sålydende:

I.

I lov om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915 skal
 følgende paragrafer lyde:

§ 3, post 6. Gjeldsbrev som lyder på bestemt penge-
 sum, kan, hvis den ikke betales til forfallstid, uten søksmål
 inndrives hos utstederen og enhver som ved påtegning på
 gjeldsbrevet har endossert det eller stillet sig som selvskyld-
 nerkausionist for beløpet, hvis gjeldsbrevet og i tilfelle på-
 tegningen inneholder vedtagelse av at gjelden kan inndrives
 uten søksmål; er gjeldsbrevet ikke utstedt til bank eller
 annen innretning, hvis plan er fastsatt ved lov eller godkjent
 av Kongen eller det departement han bemyndiger eller til
 bank som er under offentlig administrasjon, må underskriften
 derhos være bekreftet av en norsk notarius, lensmann, nams-
 mann, forliksmann eller sakfører. Vekselobligasjon endossert
 til bank eller annen innretning som foran anført for lån i
 samme anses som gjeldsbrev utstedt til bank.

§ 22. Om namsmenns ugildhet gjelder de samme regler,
 som er foreskrevet for rettsskrivere ved lov om domstolene
 §§ 110—113 og 118—121.

Dog blir en namsmann ikke ugild til å holde en tvangs-
 forretning som han selv har begjært for krav som det hører
 til hans tjenesteplikter å innfordre.

Det samme gjelder for skattefogder som samtidig er 22 juni.
namsdommere. Nr. 21.

Heller ikke blir en lensmann av den grunn at han har begjært auksjonen ugild til som namsmann å styre auksjon som han har begjært på vegne av Hypotekbanken, Den norske arbeiderbruk- og boligbank eller Den norske stats småbruk- og boligbank.

Når namsmannen er ugild eller av andre grunner har forfall, kan namsretten opnevne stedfortreder for den enkelte sak (settenamsmann).

§ 24. Namsmyndighetene bør under fullbyrdelsens gang gi partene og andre interesserte den veiledning, som er nødvendig for å forebygge eller rette feil og forsømmelser.

Som prosessfullmektig under tvangsfullbyrdelse kan foruten sakførere også brukes personer som har autorisasjon i henhold til lov nr. 1 av 21 juni 1913.

§ 38. Under tvangsforretningen skal begjæringen med tilhørende dokumenter fremlegges og forsynes med påtegning om fremleggelsen. Er grunnlaget et gjeldsbrev eller bodmeribrev, må det fremlegges i original. Alle vedkommende gis anledning til å gjøre sig bekjent med de fremlagte dokumenter.

Når tvangsauksjon holdes i henhold til pantebrev, som tilhører en offentlig innretning eller en bank hvis plan er fastsatt ved lov er det tilstrekkelig at pantebrevet blir fremlagt før auksjonsbudet blir stadfestet.

§ 50. Skal namsretten avgjøre en tvist mellom partene eller mellom en part og tredjemann, treffer den avgjørelsen ved kjennelse.

Når namsretten har utført en forretning ved fullmektig i henhold til § 18 siste ledd kan en avgjørelse som er truffet av fullmektigen, omgjøres av namsretten, når klage over avgjørelsen er fremsatt. For sådan klage får bestemmelsene i § 49 tilsvarende anvendelse så langt de passer.

§ 70. Utlegg kan ikke tas i:

1. gangklær, urer, senger, sengklær, kjøkkentøi, symaskine eller annet innbo eller i ovner og komfyrer, som ikke er tilbehør til fast eiendom, alt forsåvidt tingene efter forholdene er nødvendige for saksøkte og hans husstand;
2. a) levnetsmidler, brensel og belysningsmidler som er nødvendige til bruk for saksøkte og hans husstand i de nærmeste 8 uker. Hvis et tilstrekkelig forråd av disse ting for denne tid ikke finnes hos saksøkte eller på annen måte er sikret, skal av rede penger undtas det beløp som trenges til innkjøp herav;
- b) penger som anses nødvendig for å dekke leie av passende

22 juni. husrum for saksøkte og hans husstand i de nærmeste
Nr. 21. 8 uker.

Såfremt tilstrekkelig penger til det under a og b nevnte ikke finnes hos saksøkte, kan der undtas enkelte formuesgjenstander som saksøkte ellers ikke kan kreve undtatt, når han ønsker å tilveiebringe det omhandlede pengebeløp med deres salg;

3. etter saksøktes valg 3 kuer eller et tilsvarende antall ungfe, griser, sauer, geiter, reinsdyr eller fjærfe, således at til en ku regnes å svare 2 ungfe, 3 griser, 6 sauer eller geiter, 8 reinsdyr eller 60 fjærfe. Likeledes skal undtas før til de undtatte dyr, for kuer, ungfe, sauer og geiter til de er framfødd, for griser og fjærfe for de nærmeste 3 måneder;
4. trekkdyr, motorvogn, sykkel, båt, redskaper, materialer, varer, bøker og andre hjelpemidler som skjønnes å være nødvendige til utøvelse av den virksomhet saksøkte og hans husstand ernærer sig ved, til en verdi av inntil 1 200 kroner. Er trekkdyr undtatt, skal likeledes undtas før hertil for de nærmeste 3 måneder;
5. foreskrevet tjenesteklædning og enhver annen ting, som offentlige tjenestemenn, kirkelige tjenestemenn i anerkjente religionssamfund, militærpersoner og personale ved jernbane-, sporveis-, telegraf- og telefonanlegg som er åpent for almenheten, må ha for å kunne utføre sin tjeneste;
6. bøker til bruk for saksøkte eller hans husstand i kirke, ved husandakt, i skole eller ved annen undervisning;
7. regnskaps- og forretningsbøker, familiepapirer, familie-billeder, forlovelsesringer, ærestegn og æresgaver;
8. hjelpemidler, som er nødvendig på grunn av legems-mangler eller sykdom og bestemt til bruk for saksøkte eller nogen av hans husstand;
9. penger og andre ting som er ydet til hjelp i trangstil-felle av offentlige kasser, stiftelser eller offentlig inn-samlede midler.

§ 71. Utlegg kan ikke tas i fordring på:

1. stipendium eller lignende understøttelse, som er tilstått saksøkte i et særskilt øiemed;
2. ulykkes-, sykdoms- eller uforhetserstatning, som tilkommer saksøkte i henhold til lov;
3. rett ifølge brand-, sjø- og annen skadeforsikring samt tyveriforsikring for det som det etter § 70 ikke kan tas utlegg i.

Er fordringen hevet, kan utlegg heller ikke tas i pengene.

§ 74. Hvis den samlede verdi av de formuesgjenstander, som blir undtatt fra utlegg i henhold til § 70 nr. 1—4 og § 73, utgjør mindre enn 1 200 kroner, kan en saksøkt, som er familieforsørger, også kreve undtatt andre gjenstander, når verdien av dem og de gjenstander, som er nevnt foran, tilsammen ikke overstiger 1 200 kroner. 22 juni. Nr. 21.

§ 75. Uten hinder av bestemmelsene i §§ 70 og 74 kan utlegg tas, når saksøkeren har panterett eller tilbakeholdsrett i gjenstanden for det krav, som søkes fyldestgjort, eller når kravet utgjør kjøpesummen for den.

Bestemmelsen i § 71 nr. 1 gjelder ikke, når utlegg søkes for gjeld, som er pådratt i anledning av det oiemed, stipendiet eller understøttelsen er ydet til.

Bestemmelsene i § 70 nr. 2—5 og §§ 71—74 gjelder ikke, når utlegg søkes for skatter eller andre offentlige avgifter eller for privat erstatningskav på grunn av forsettlig skadegjørende handling.

Bestemmelsene i §§ 71—74 gjelder ikke, når utlegg søkes for krav, som grunner sig på lovbestemt forsørgelsesplikt, fattigvesenets erstatningskrav i sådan anledning eller fattigvesenets utlegg for saksøkte selv. I disse tilfelle kommer heller ikke § 70 nr. 2—5 til anvendelse, når saksøkte ikke er familieforsørger; siste ledd i nr. 2 heller ikke når saksøkte er familieforsørger.

§ 105. Utpantning foregår ellers på samme måte og har samme rettsvirkning som utlegg.

Bestemmelsene i § 32 om underretning til saksøkte på forhånd og bestemmelsene i § 99 får ikke anvendelse.

§ 109. Har pantthaveren krav på en bestemt pengesum, kan han efter forfallstid sette eiendommen til tvangsauksjon uten først å anlegge søksmål, hvis panteretten er stiftet enten ved skifteutlegg eller ved et tinglyst pantebrev, og utstederens underskrift på pantebrevet er bekreftet av en notarius, lensmann eller forliksmann eller av to vitterlighetsvidner.

Hvis pantebrevet ikke lyder på en bestemt sum, må størrelsen av kravet være fastsatt enten i et tvangskraftig grunnlag eller ved en skriftlig erkjennelse, som er bekreftet på ovennevnte måte.

Tvangsauksjon kan dog ikke kreves før det er gått en måned efterat påkrav er forkynt for saksøkte med underretning om at tvangsauksjon vil bli begjært dersom gjelden ikke blir betalt. Offentlige myndigheter kan selv foreta forkynnelsen gjennom anbefalt brev efter reglene i § 56. Namsmannen skal på begjæring utferdige påkrav for saksøkeren og sørge for forkynnelsen.

Påkrav kan undlates dersom saksøkte ikke har kjent

22 juni. opholdssted i riket, og han heller ikke har nogen kjent full-
Nr. 21. mektig her, som kan ta imot forkynnelsen. Auksjon kan da
begjæres en måned efter forfall.

Disse bestemmelser gjelder også når en utsatt auksjons-
forfølgning først begjæres fortsatt et år efter siste utsettelse.

§ 110. For skatter og andre offentlige avgifter av fast
eiendom, som har lovbestemt panterett i eiendommen, kan stat
og kommune sette eiendommen til tvangsauksjon uten først
å anlegge søksmål eller holde utpantning.

Hvis ikke annet er bestemt ved lov, gjelder det samme
fordringer som er stillet like med skatter i pantesikkerhet
og inndrivelsesmåte.

Bestemmelsene i § 109 tredje, fjerde og femte ledd får
tilsvarende anvendelse, dog således at det på landet må være
gått 2 måneder før tvangsauksjon kan begjæres etterat på-
krav er forkynt.

§ 116. Begjæringen om tvangsauksjon over fast eien-
dom fremsettes for namsretten på det sted, hvor eiendommen
ligger.

Begjæringen skal tilfredsstillе forskriftene i § 26, jfr.
§ 27, og dessuten være ledsaget av forslag til auksjonsvilkår.

Saksøkeren bør enn videre gi de opplysninger, han har om
eiendoms-, heftelses- og verdiforhold, som ikke fremgår av
de dokumenter, han fremlegger, eller av det som er tinglyst.

Bestemmelsen i § 27 siste ledd får dog ikke anvendelse
i de tilfelle som omhandles i § 38 annet ledd.

§ 117 opheves.

§ 118. Blir auksjonsbegjæringen tatt til følge, fastsetter
namsretten tid og sted for auksjonen og utferdiger kunn-
gjørelse om den.

Tiden settes således, at auksjonen kan holdes fire uker,
etterat kunngjørelsen er innrykket i Kunngjørelsestidende,
eller så snart derefter, som retten finner hensiktsmessig for
å opnå et heldig salg.

Auksjonen holdes som regel i det herred eller den by,
hvor eiendommen ligger. Men den kan også holdes på et
annet sted i domssognet eller i en tilstøtende by, når retten
finner det tjenlig for et heldig salg eller for å spare omkost-
ninger.

§ 139. Når det ikke er overdratt til namsmannen efter
§ 163, holder namsretten auksjonsmøtet. Det er i så fall et
rettsmøte.

Møtet er offentlig, til opropet slutter.

Uteblir saksøkeren, kan auksjonen ikke fremmes. Er det
oplyst eller sannsynlig, at han har gyldig forfall, skal auk-
sjonen utsettes; i motsatt fall skal den innstilles.

Dog kan auksjon fremmes selv om saksøkeren uteblir 22 juni. når det gjelder tvangsauksjon som begjæres av det offentlige Nr. 21. for skatter, eller i henhold til pantebrev, som tilhører offentlig innretning eller bank, hvis plan er fastsatt ved lov.

§ 148. Det er saksøkeren som avgjør, om noget av de bud som er avgitt, skal antas.

Vil han anta et bud, må han gi namsretten meddelelse om det i auksjonsmøtet eller senest seks uker etter. Dersom vedkommende byder skriftlig samtykker i det, kan antagelsen av budet utsettes ytterligere i inntil seks uker.

Senest to uker etterat namsretten har fått meddelelse om at et bud er antatt, skal den avgjøre om antagelsen skal stadfestes.

§ 163. Når namsretten har tatt til følge en auksjonsbegjæring over fast eiendom på landet, skal den overdra til namsmannen å forberede og styre auksjonsmøtet, hvis ikke saksøkeren forlanger auksjonen holdt av retten eller særlige omstendigheter gjør det påkrevet. Også i ladesteder kan dette skje.

Spørsmålet om stadfestelse avgjøres i alle tilfelle av namsretten. Men ellers får det, som ovenfor i dette kapitel er foreskrevet om namsretten og dommeren, tilsvarende anvendelse på namsmannen.

§ 178. Har en panthaver i norsk registrert skib eller part i norsk registrert skib krav på en bestemt pengesum, kan han efter forfallstid søke dekning gjennom tvangssalg uten først å anlegge søksmål, hvis panteretten er stiftet ved skifteutlegg eller ved et registrert pantebrev, og utstederens underskrift på pantebrevet er bekreftet av en notarius, lensmann eller forliksmann eller to vitterlighetsvidner.

Hvis pantebrevet ikke lyder på en bestemt sum, må størrelsen av kravet være fastsatt enten i et tvangskraftig grunnlag eller ved en skriftlig erkjennelse, som er bekreftet på ovennevnte måte.

II.

For tvangsauksjon, som er begjært før denne lovs ikrafttreden skal §§ 109, 110, 117 og 118 i tvangsfullbyrdelsesloven således som disse bestemmelser nu lyder, vedbli å gjelde.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 juni 1928.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Movinckel.

N. F. Leganger.

22 juni. Lov om forandringer i lov om betaling for
Nr. 22. offentlige forretninger av 6 august 1897 med
tilleggslover.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 18 juni
1928 sålydende:

I.

I lov om betaling for offentlige forretninger av 6 august
1897 med tilleggslover skal følgende paragrafer lyde:

§ 85. For innkallelse betales..... kr. 1,00

For behandling av saken betales:

- a. når den blir nektet fremme, avvist, hevet, ut-
satt, stanset eller henvist til retten » 2,00
- b. når den blir forlikt eller avgjort ved uteblivelses-
dom uten domsforhandling eller i det første
møte under domsforhandlingen » 5,00
- c. når den ellers blir avgjort ved dom eller ved
voldgift..... » 10,00

Gjelder saken en formuesverdi under kr. 100,00, betales
halvparten av de under a, b og c nevnte beløp.

Hvis forliksmennene ikke har truffet annen avtale, til-
faller betalingen for innkallelse den forliksmann, som har
utferdiget innkallelsen, hvorimot betalingen for behandling
deles likt mellom forliksmennene.

§ 87. For utskrift av forliksrådets rettsbok med be-
kreftning betales for hvert ark eller del derav kr. 0,80 til
den av forliksmennene, som meddeler utskriften.

Samme betaling erlegges for attester.

For å sette op en forlikssklage som prosess-skrift efter
en muntlig henvendelse betales kr. 2,00.

§ 96. Når rettsvidner ved sjøforklaringer tas av det
særlige utvalg av domsmenn, skal de ha kr. 8,00. For sær-
skilte reisedager skal de dessuten ha kr. 4,00 for hvert døgn
eller del derav, hvilken godtgjørelse fordeles forholdsmessig
på de forskjellige forretninger, hvis flere avholdes på samme
reise. Reglene i § 8 om, hvad der skal anses som én forret-
ning, gjelder også her.

Rettsvidner, som benyttes under skifte- og konkursbe-
handling eller akkordforhandling, tilkommer kr. 1,20. Ved
rettsmøter, som bare holdes for å avsi dom, kjennelse eller
skifteutlodning, får de ingen betaling. Registreringsvidner
tilkommer kr. 3,00, når registreringen ikke avholdes i bo,
som ifølge lovgivningen om skifte i mindre dødsboer ikke
kommer inn under skifterettens behandling. I særegne til-

felle kan retten bestemme forhøiet betaling for rettsvidne 22 juni.
ved registrering. Nr. 22.

Vidner ved tvangsforretninger tilkommer kr. 1,20.

Den ovenfor bestemte betaling gjelder for hver forretning eller for hver dag, hvis samme forretning varer mer enn én dag. De i § 128 annet ledd (jfr. § 42) samt i § 64 første ledd og § 65 gitte regler om, hvad der skal anses som én forretning, gjelder også for vidner ved tvangsforretninger.

§ 128. For å forberede en tvangsauksjon eller annen i § 37 nevnt auksjon tilkommer namsmannen kr. 2,00 som utredes av parten. Betalingen erlegges for hver auksjon uten anvendelse av reglene i § 42.

For å holde auksjonen tilkommer namsmannen kr. 8,00 for hver dag forretningen varer, samt lovbestemt skyssgodtgjørelse. Holdes flere enn én forretning på samme dag, tilkommer han halv betaling for hver av de øvrige forretninger. Med hensyn til, hvad der skal anses som én forretning, gjelder reglene i § 42. Som én forretning anses dog i alle tilfelle de i § 47 omhandlede auksjoner, forsåvidt de er tillyst til avholdelse på samme sted og samme dag.

Namsmannens tilkommende for å holde auksjonen utredes av statskassen eller, forsåvidt angår de i § 47 omhandlede auksjoner, av vedkommende debitorer overensstemmende med regelen i nevnte paragraf.

For å utferdige påkrav med gjenpart efter tvangsfullbyrdelseslovens §§ 109 og 110 tilkommer namsmannen kr. 2,00 som utredes av parten. Betaling erlegges ikke for å utferdige påkrav vedkommende skatter til staten eller andre krav, som det påhviler namsmannen å innfordre.

II.

For tvangsauksjon, som er begjært før denne lovs ikrafttreden, skal § 128 i sportelloven, som den nu lyder, vedbli å gjelde.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 juni 1928.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

22 juni. **Lov om forandringer i lov om foreldelse** av
Nr. 23. fordringer av 27 juli 1896.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 18 juni 1928 sålydende:

I lov om foreldelse av fordringer av 27 juli 1896 skal følgende paragraf lyde:

§ 13, siste ledd. «Ellers finner forskriftene i samme paragrafs tredje stykke tilsvarende anvendelse.»

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 22 juni 1928.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

II.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri, Oslo.